

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 27
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 14 НОЕМВРИ 2019 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Данаил Кирилов - министър на правосъдието

ОТСЪСТВА Красимир Шекерджиев

На заседанието присъства Теодора Точкова - главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет

На заседанието присъства Николай Найденов - и.д. главен секретар на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието - 10.02 ч.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет,

Откривам заседанието на Висшия съдебен съвет, на основание чл. 33, ал. 1 от Закона за съдебната власт, свикано по надлежния ред, с дневен ред от две точки:

Точка 1. Указ № 253/07.11.2019 г. на президента на Република България.

И точка 2. Повторно гласуване за кандидата за главен прокурор на Република България.

ЛОЗАН ПАНОВ: Моля Ви.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Господин Панов, по дневния ред ли? Заповядайте!

ЛОЗАН ПАНОВ: Дневният ред не подлежи на гласуване, тъй като няма допълнителни точки, така че по първата точка, ако ми позволите.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Нека да я докладвам. Има ли други становища, преди да пристъпим към точка 1 от дневния ред? (Няма.)

Пристъпваме, уважаеми колеги, към точка 1 от дневния ред - Указ № 253/07.11.2019 г. на президента на Република България.

Господин Панов, ще ми дадете ли указа да го представя? (Л.Панов дава указа на министър Кирилов.) Благодаря! Ще го представя. (Министър Кирилов изчита дословно текста на указа):

„Указ

№ 253/07.11.2019 г.

На основание чл. 129, ал. 2 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Връщам на Висшия съдебен съвет предложението за назначаване на Иван Стоименов Гешев за главен прокурор на Република България за повторно предложение.

Издаден в София на 7 ноември 2019 г.

Президент на Републиката - Румен Радев."

Това е съдържанието на указа.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, г-н Панов заяви желание. Смятам, че указът се докладва за ваше сведение, той е обнародван в „Държавен вестник“, не би следвало да го коментираме, но с оглед желанието, което беше изразено, г-н Панов, заповядайте.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Министър!

Не мисля, че указът не следва да се коментира, защото по подобен начин преди две години указът беше внесен като точка в дневния ред и въз основа на коментарите, предложенията, се взе решение, което съответно след една седмица беше включено в дневния ред и беше гласувано. В този смисъл по отношение на точка 1 аз имам предложение.

Действително законодателят и законът не ни задължават да се съобразим с мотивите на президента на Републиката. Законът не задължава и президента на Републиката да изложи мотиви и съображения защо връща на Висшия съдебен съвет кандидатурата за главен прокурор, но въпреки това президентът изложи мотиви и съображения по един ясен и недвусмислен начин. Той заяви, че е очаквал състезание между кандидати, а не формална процедура. Смятам, че ние трябва да чуем критиките на президента и да се съобразим с тях. Напълно ги споделям.

Смятам, че ние сме длъжни да инициираме нова процедура за избор на главен прокурор. Ако negliжираме аргументите на президента, това означава да се стигне дотам, че президентската институция, чрез negliжирането ѝ, да се превърне в нещо като нотариат, който слага печат или заверява решенията на Висшия съдебен съвет. Това обезстойността действията на президента на Републиката. По този начин се влияе върху авторитета и тежестта на тази институция. Никой от тук присъстващите на тази маса не е участвал в пряк вот, подкрепен от повече от два милиона гласоподаватели в България, и в този смисъл не се ползва с обществена подкрепа. Ето защо ви предлагам, с оглед мотивите и съображенията, изложени от президента, ние да започнем нова процедура за избор на главен

прокурор, като няма никаква пречка кандидатът г-н Гешев да участва в тази процедура, но този път в едно истинско състезание.

Това е моето предложение. Благодаря!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Преди да ви дам думата, колеги (и г-жа Дишева заявява желание), пропуснах при откриването да ви уведомя, че снощи в 20.05 ч. на телефон 112 е постъпил сигнал за бомба, поставен в кола пред Висшия съдебен съвет. Тази сутрин в 07.55 ч. също на телефон 112 е постъпил сигнал за взривно устройство, поставено в сградата на Висшия съдебен съвет. Имате ли възражения по това да продължим работата си? Няма възражения.

Госпожа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Както току-що беше казано, ние имаме дневен ред, който не подлежи на промяна - той е обявен. Виждам как е формулирана втората точка от този дневен ред и считам, че нейното съдържание не съответства нито на нашите правомощия, нито на действителния текст на чл. 129, ал. 2 от Конституцията.

Не съм съгласна с г-н Панов, че ние не сме длъжни да обсъждаме мотивите на президента. Може би не сме длъжни да ги обсъждаме, но сме длъжни да ги вземем предвид. Всъщност основният въпрос, който ние днес трябва да решим, преди да пристъпим към каквото и да било гласуване, е как следва да процедираме. Имаше направено предложение от Висшия съдебен съвет за назначаване на г-н Иван Гешев за главен прокурор. Президентът, който има правомощието да назначи предложения главен прокурор, отказа да го направи, с бих казала подробни мотиви, които публично представи. Текстът на чл. 129, ал. 2 от Конституцията е лаконичен. Всъщност той не казва по какъв начин следва да процедира Висшият съдебен съвет, не казва в какво се изразява действителната власт на президента. Факт е обаче, че два органа имат правомощия при назначаването на главен прокурор, както и

на председателите на двете върховни съдилища - това са Висшият съдебен съвет, който прави предложение, и президентът, който назначава. Тези два органа, бих казала, имат поделена компетентност. Конституцията не е регламентирала чие правомощие е по-значимо, кой от двата органа има по-голяма тежест в тази процедура. Факт е, че е налице сложен фактически състав и предложението на Висшия съдебен съвет е само един елемент от този състав.

Целта на поделената компетентност между Висшия съдебен съвет и президента при назначаването на главен прокурор е да се осигури необходимата за общественото доверие легитимност на този избор. За тази легитимност е необходимо да се запази балансът между институциите, които имат правомощия в процедурата по назначаване на главен прокурор. Приемането в хипотеза като настоящата, че Висшият съдебен съвет само следва да прегласува предложението, което вече е направено, лишава президента от действителната му власт (такава, каквато му е предоставена по Конституция) и приемането на това единствено възможно правомощие на Висшия съдебен съвет (което между другото съответства на съдържанието на точка 2 от днешния дневен ред - така, както е формулирана) всъщност би нарушило баланса между тези институции. Много е важно да се отбележи, че президентът олицетворява освен единството на нацията, изразява в най-висока степен и народния суверенитет, доколкото е пряко избран от народа - както се каза, със значителен брой гласове, много по-голям от броя на гласовете, които са поставили на власт управляващата в момента партия например. Заради това, за да има смисъл вето на президента, т.е. връщането на предложението за назначаване на главен прокурор, е необходимо да се зачете действителната власт на президента такава, каквато му предоставя Конституцията в процедурата по назначаване на главен прокурор, съответно и на председателите на

двата върховни съда. И в случая, за да се осигури действителността на тази власт такава, каквато е предоставена по Конституцията, единственият начин е да се прекрати започнатата процедура за избор, съответно назначаване на главен прокурор и да се открие нова процедура.

Принципът на разделението на властите и еднаквата отдалеченост на президента от трите власти предполага идентично процедиране в сравними хипотези за преодоляване на вето. Така например, за да се преодолее наложеното от президента вето при приемане на закон, Конституцията предвижда квалифицирано мнозинство. Такова не е предвидено при преодоляване на вето на президента за предлагане, съответно назначаване на главен прокурор. Това, което ние може и следва да направим в случая, е да открием нова процедура, защото при тази процедура бихме могли да отстраним пороците на проведената процедура такива, каквито бяха посочени в мотивите на президента за издаване на указа, с който се връща предложението. Тези мотиви, въпреки че не представляват част от писмения текст на указа, изразяват действителната воля на президента и причините, поради които той връща предложението на Висшия съдебен съвет. Тези мотиви бяха публично оповестени, те са всеизвестни, техният текст е публично разгласен. Нееднократно се посочи, че президентът не е длъжен да изказва мотиви към своя указ. Той обаче го направи и ние следва да обсъдим тези мотиви и да обсъдим начините, по които може да бъдат отстранени пороците на процедурата, които бяха посочени в тези мотиви.

Именно при откриването на нова процедура би се гарантирала действителната власт, действителното правомощие на президента в процедурата по назначаване на главен прокурор, след като от негова страна е упражнено предвиденото от Конституцията

право на вето. Между другото, необходимо е да се посочи, че Конституцията не предвижда никакви специални основания, хипотези или предпоставки, при които президентът може да върне, т.е. връщането е предоставено на неговото усмотрение. Единствено провеждането на прегласуване на вече направеното предложение - така, както е формулирана точка 2 от днешния дневен и ред, и така, както разбирам, че се схваща единствено възможното правомощие на Висшия съдебен съвет, на практика лишава президента от неговото правомощие. За да се осигури действителна състезателност на процедурата, която е *„необходима за престижа и легитимността на главния прокурор“* (взимам цитати от публично оповестените мотиви на президента за връщане), и в резултат на новата процедура, която следва да бъде открита, да бъде избран главен прокурор, за който (също цитирам) *„да не съществуват никакви съмнения, че ще защитава обществения интерес, правата на гражданите и върховенството на закона“*. Поради това предлагам, преди да пристъпим към точка 2 от днешния дневен ред, да подложим на гласуване какви са нашите правомощия.

В заключение съвсем накратко ще кажа - известен ми е текстът на закона, в частност чл. 173, ал. 13 от Закона за съдебната власт. Твърдя, че всички съображения, които изложих, подкрепят тезата ми, че този законов текст стеснява приложението на конституционното правомощие на президента в процедурата по назначаване на главен прокурор.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Това беше изказването на г-жа Дишева.

Госпожа Имова реагира, след това г-жа Пашкунова.

Госпожо Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, принципът за разделение на властите възлага на Висшия съдебен съвет

правомощието да избира магистратите, както и да избира тримата „големи“ в съдебната власт. Никой от останалите представители на субектите, които са оправомощени от Конституцията с конкретни правомощия в законодателната, изпълнителната власт, както и президентът, няма право да изнемва функциите на Висшия съдебен съвет, на Пленума на Висшия съдебен съвет, който е оправомощен от Конституцията да избира магистратите, включително и тримата „големи“. Поради тази причина, както се изразяваме, и конституционният законодател, и Конституционният съд при тълкуване на конституционните разпоредби, налице е сложен фактически състав при избора на всеки от тримата „големи“, но оправомощен да прецени всички критерии, посочени в закона за професионалните и морални нравствени качества на всеки от тримата „големи“, е единствено Висшият съдебен съвет. Той взема решение, с което предлага на президента като последен стадий в този фактически състав да придаде легитимност на този избор, т.е. да даде възможност на суверенитета, който се съдържа във властта на президента, да официализира този избор, но съдържанието, процедурата, обхватът на критериите и правилата, които определят съдържанието на този избор, е от прерогативите на Висшия съдебен съвет.

Неслучайно в Решение № 13 по конституционно дело № 11/1996 г., в което се тълкува и съдържанието на нормата на чл. 129, ал. 2 от Конституцията относно правното значение на указа на президента, е възприета идеята, че назначаването на тримата „големи“, което в крайна сметка се извършва с указ на президента по предложение на Висшия съдебен съвет, на президентския указ се придава правното значение преди всичко от престижен характер. То легитимира избора на оправомощения от Конституцията да извърши този избор орган. Затова и конституционното решение в своите решаващи мотиви казва: „ако при

първия път президентът откаже по съображения за целесъобразност, при повторното предложение от Висшия съдебен съвет за същия кандидат (забележете - това е текстът в конституционното решение), той (президентът) е длъжен да назначи предложени кандидат.", ерго, президентът не избира, той легитимира. Висшият съдебен съвет е органът, който избира. Нека да спазим Конституцията, принципа на разделение на властите. За мен по-важният въпрос е от кой момент трябва да започне процедурата, която да се довърши, започнатата процедура, която да бъде довършена от Пленума при условията на неподписване на указа за назначение след предложението за назначаване на избрания от Висшия съдебен съвет кандидат, от кой момент трябва да започне процедурата и съответно от този момент насетне следва да последват нашите действия.

И второто нещо. Трябва да решим дали да обсъждаме съображенията на президента, който не е длъжен да мотивира указа си за неназначаване на предложени, избрания от Висшия съдебен съвет кандидат, но волята на Пленума следва да се зачете - дали да обсъждаме тези съображения или не, защото в крайна сметка това е правомощие на президента. Едното от правомощията на президента е да подпише, а другото - да не подпише указа по предложението на Висшия съдебен съвет относно избрания от него кандидат. Така че трябва да зачитаме законоопределените правомощия на всеки един субект, на който Конституцията възлага публични функции по упражняване на трите власти, извън тях - и на президента.

Това са моите съображения. Първо, в кой етап следва да се върне тази процедура - започнала вече процедура, но недовършена. И вторият въпрос - дали следва да се обсъждат съображенията на президента.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-жо Имова!

По отношение на първото предложение, тъй като то е хипотеза при евентуалното развитие на процедурата оттук насетне, аз предлагам да не правим дебат. Но второто Ви предложение възприемам като предложение по процедура, т.е. вярно ли е, че искате да направим гласуване процедурно по отношение на въпроса да се обсъждат или да не се обсъждат изявленията на президента във връзка с постановления от него указ. Искате ли гласуване по това?

ВЕРОНИКА ИМОВА (без микрофон): Това са двете мои предложения. Първото - от кой етап да продължи процедурата (Намесва се Г.Чолаков: Това е и на Дишева предложението) и дали да се обсъждат аргументите на президента.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: По процедурата. Госпожа Пашкунова по процедурата, след това г-н Цацаров по процедура, след това г-н Чолаков по процедура, след това г-жа Марчева поиска, и г-жа Цветанова. Обаче много процедурни изказвания станаха по процедура.

Процедура, г-жа Пашкунова. Заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз взимам повод от казаното от изказалите се членове на Висшия съдебен съвет и бих искала също да взема отношение по процедурата.

На този етап от процедурата за избор на главен прокурор и след отказа на президента да назначи предложения от Пленума на Висшия съдебен съвет кандидат ние трябва да вземем решение как да продължим по-нататък. В обхвата на предоставената ни оперативна самостоятелност е преценката дали да направим повторно предложение за същия кандидат, или ако не сторим това, да открием нова процедура при условията и по реда на чл. 173, ал. 13 от Закона за съдебната власт, като това изрично е посочено в цитираната разпоредба (ал.13) и в този смисъл е и решение на Конституционния съд № 2/2002 г. по конституционно дело № 2 от същата година.

Колеги, по мое мнение отговор на този въпрос се съдържа именно в изложените съображения при издаване на Указ № 253/07.11.2019 г. и моето становище е, че ние няма как да negliжираме тези съображения. Макар формално да е спазена процедурата по избор на главен прокурор, поради издигането на една-единствена кандидатура, която беше подкрепена от цялата Прокурорска колегия, тази процедура пречатства провеждането ѝ при условията на състезателност, предпостави резултата, внушавайки усещане за предрешеност и създаде съмнение в нейната легитимност. Ето защо това обосновава необходимост от повторно извършване на избор за главен прокурор, като аз също смятам, че няма никаква пречка при новата процедура да участва настоящият кандидат г-н Иван Гешев, който не може да търпи негативи от подхода при номинирането му.

Главният прокурор е стожер на законността и защитник на обществения интерес. Той е фигура, която олицетворява съдебната власт, поради което не само трябва да отговаря на изискванията, които са очертани в чл. 170, ал. 5 от Закона за съдебната власт - за професионална компетентност, практически опит, изявена независимост, административни умения и висок етичен стандарт, но той следва да се ползва с широко обществено доверие. Ако процедурата по неговия избор не удовлетворява очакванията на професионалната общност и на гражданите за прозрачност, състезателност и обективност и ако в техните представи тя е компрометирана, това не може да бъде постигнато. Ето защо аз също мисля, че ние дължим на обществото нова процедура по избор на главен прокурор.

Според мен такава е посланието на президента при издаване на Указ № 253, което не бива да пренебрегваме, и такава е изразената от него воля в мотивите към указа, които би следвало да съобразим. Противното, по мое мнение, означава, че се омаловажава ролята на

президента в процедурата, в която той има споделена компетентност с Висшия съдебен съвет, и лишава от смисъл правомощията му по чл. 129, ал. 2. Това е моето становище.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Господин Цацаров е за процедура. Виждам, че искате реплика, г-жо Имова. Колеги, има ли възражения по това да се даде реплика?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не. По-добре сега, отколкото после.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте за реплика, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря! Тъй като предложих процедурата да продължи оттам, където е върнато предложението на Пленума на Висшия съдебен съвет, не мога да се въздържа да не кажа нещо, което според мен е твърде съществено, а именно че ние ще нарушим Конституцията, ще нарушим чл. 129, ал. 2, предложение второ, ако започнем нова процедура, тъй като сме длъжни да спазим Конституцията. Ще нарушим и Конституцията, и Закона за съдебната власт в чл. 173, ал. 13, тъй като ние сме длъжни да продължим процедурата оттам, където е върнато нашето предложение. И ако няма второ предложение, т.е. ако кандидатът, същият кандидат не събере необходимия брой гласове, необходими за неговия избор, то тогава ние сме длъжни да започнем нова процедура. Такова е съдържанието на конституционния текст, такова е съдържанието и на законовия текст в чл. 173, ал. 13, който възпроизвежда конституционния текст. Така че ви призовавам да не нарушаваме Конституцията.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Позволявам си, или Вие, г-жо Имова, прочетете текстовете, за да знаят всички, които наблюдават процедурата в момента, тяхното автентично съдържание, или аз ще прочета текстовете.

Конституцията, чл. 129, ал. 2. Това е конституционният текст (чете текста на чл. 129, ал. 2): „*Председателят на Върховния*

касационен съд, председателят на Върховния административен съд и главният прокурор се назначават и освобождават от президента на републиката по предложение на пленума на Висшия съдебен съвет за срок от седем години без право на повторно избиране". Второ изречение: „Президентът не може да откаже назначаването или освобождаването при повторно направено предложение".

Текстът на ал. 13 на чл. 173 от Закона за съдебната власт е следният (чете): *„Когато президентът на републиката откаже да назначи предложен от пленума на Висшия съдебен съвет кандидат и няма повторно направено предложение за същия кандидат, новият избор се извършва при условията и по реда на ал. 1 - 12".*

Третият относим текст е от вашите Правила за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор - глава IV „Провеждане на избора", в т. 7 е установено (чете): *„По реда на тези правила се провежда нова процедура за избор на председател на ВКС, председател на ВАС и на главен прокурор, когато: (първо предложение) Президентът на Република България откаже да назначи предложени с решението на пленума на ВСС по т.5 кандидат; (втора хипотеза) Когато процедурата е прекратена при условията на т.4".*

Господин Цацаров, заповядайте за изказване по процедура.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Едно само уточнение, уважаеми колеги, и след това и самото процедурно предложение.

На няколко пъти по отношение на думите на президента на Републиката бяха използвани няколко различни термини. Беше използван терминът „*мотиви*", беше използван терминът „*съображения*", а мисля, че и „*позиция*". Ако трябва да сме съвсем стриктни, в юридическия смисъл на думата мотиви няма. Този указ на

президента на Републиката не съдържа каквито и да е мотиви, както и предният указ. Ненаправно го казвам, защото след малко ще се опитам да ви върна, без въобще да губя вашето време, към процедурата, която беше свързана с избирането на г-н Чолаков за председател на Върховния административен съд. И тогава кандидатурата беше върната и указът беше без мотиви в юридическия смисъл на думата. А дали в юридическия смисъл на думата указът има или няма мотиви, всеки може да го види, като отвори страниците на „Държавен вестник“. Това обаче в никакъв случай не омаловажава казаното от президента. В юридическия смисъл мотиви няма, но президентът направи обръщение пред медиите - обръщение, което бе слушано от всички нас, и което бе възприето, според мен, от огромното мнозинство от българските граждани. Затова казвам, никой не омаловажава, никой не обезстойносттава, никой не negliжира (тази, как да кажа, пламенна защита на фигурата на президента, направена от двама преждеговоривши колеги, е просто излишна), никой не омаловажава казаното от Румен Радев, защото всеки от нас, когато дава своя вот, при всички случаи трябва да претегли „за“ и „против“ и при всички случаи трябва да мисли върху това, което президентът каза. Тоест това, което се опитвам да кажа, е - нека не спекулираме, че указът има мотиви. Указът няма мотиви. Има публична позиция на президента, която най-малкото заради своята откритост (аз го казах ясно - дали я приемам или не, е съвсем отделен въпрос) заслужава уважение и трябва да бъде преценена от всеки от нас.

Сега по процедурата. Както отбеляза г-н Чолаков преди началото на това заседание, общо взето сме свидетели на процедура, която вече се е развила. (Размяна на реплики между А.Дишева и Г.Чолаков.) Госпожо Дишева! Ако трябва да бъдем съвсем честни, в случая, който беше с г-н Чолаков, обяснението за връщане на указа бе

свързано с това, че имаше изтичане на мандата на преден състав на Висшия съдебен съвет. Аз казах - няма да кажа и дума за обезстойностяване и negliжиране. Казвам, че много сериозно съм слушал това, което е казал президентът, но нека не спекулираме, че указът има мотиви.

Да се върнем в 2017 г., изборът на г-н Чолаков. На 11.09.2017 г. Висшият съдебен съвет изслушва кандидатите, провежда избор, 20 гласа за Чолаков, 5 гласа за Соня Янкулова; избира Георги Чолаков; предлага на президента на Републиката да издаде указ за назначаването на Георги Чолаков за председател на Върховния административен съд. Както казах, това се случва на 11 септември. На 4 октомври президентът издава Указ № 197. Текстът на Указ № 197 е абсолютно идентичен с текста на указа, с който е върната кандидатурата на Иван Гешев. Той звучи така (чете): *„Връщам на Висшия съдебен съвет предложението за назначаване на Георги Златев Чолаков за председател на Върховния административен съд за повторно предложение“*. Какво следва оттук нататък? Всички сме участници в тази процедура, но най-малкото заради нуждите на предложението, което ще направя след малко, я припомням. Следва заседание на Висшия съдебен съвет на 12.10.2017 г. (Реплика без микрофон: В този състав.) В този състав, да, защото гласуването, първото, е преминало в преден състав. На 12.10.2017 г. (което е заседанието непосредствено след обнародването на президентския указ) всъщност се развива абсолютно същата дискусия. Без въобще да се налага или да желая да цитирам себе си, както и някои колеги, стоящи срещу мен, ще го направя, защото в крайна сметка стигаме до протокола и до обсъждането на едни и същи въпроси (чете): *„Главният прокурор: Уважаеми колеги, очевидно първият въпрос е да се открие ли нова процедура, или настоящата процедура да продължи. Вторият*

въпрос е - ако се вземе решение настоящата процедура да продължи, как да продължи това". Това предложение от мен е направено тогава след изразяване на позиции за започване на нова процедура от същите колеги, които поискаха нова процедура и сега. Не е критика към тях, имат право на такава позиция. Веднага след това г-н Магдалиничев взема думата, веднага след това г-н Колев взема думата, като предлага диспозитив на решение, а диспозитивът е (чете): „*Георги Колев: Диспозитивът е: Предлага да открие нова процедура*“. Провежда се гласуване. От гласували 25, 3 са за нова процедура, 22 са „против“. Следователно изправени сме пред абсолютно същото положение. Оттук нататък историята е ясна. Следва още едно заседание на Висшия съдебен съвет, на което е самото гласуване. Това заседание се провежда на 19.10.2017 г. и тогава с 20 гласа г-н Чолаков е избран.

Следователно и сега, в резултат на тази дискусия, опираме до това дали да се открие нова процедура, или настоящата процедура да продължи. Казано по друг начин, за да сложим точка на тези спорове, това трябва да се реши със съответно гласуване. Или аз се присъединявам към предложението на г-жа Атанаска Дишева. Предлагам Висшият съдебен съвет, Пленумът да гласува как да се процедира оттук нататък. Първият въпрос, на който трябва да се даде отговор, е дали да се открие нова процедура, което на практика означава прекратяване на сегашната и откриване на нова процедура според изискванията на Конституцията и закона, или да се продължи сегашната процедура. Това е въпросът, който трябва да решим и всъщност това предложи (ако точно съм го разбрал, или правилно съм го разбрал) г-жа Дишева. Следователно моето процедурно предложение е: гласуване за това дали да се открие нова процедура или настоящата процедура да продължи.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Цацаров!

Следващото изказване, процедурно, е на г-жа Марчева. (Реплика: г-н Чолаков беше преди това.) Господин Чолаков ли беше? Извинете, г-н Чолаков. Аз съм Ви записал след г-жа Цветанова. Извинявам се.

Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще бъда максимално кратък, тъй като колегата Цацаров - главният прокурор, по-голяма част от това, което исках да кажа, го каза, а именно. Първо, надявам се да не съм аз „каръкът“ и втори път да провеждаме тази процедура във Висшия съдебен съвет, тъй като, както знаете, преди две години аз минах по тази процедура едно към едно, както в момента минава кандидатът за главен прокурор. Колеги, вие бяхте тези, които гласувахте втория път. Аз тогава бях страничен наблюдател и наблюдавах като зрител заседанието от 12.10.2017 г. Там видях дебатите, чух съображенията и във връзка с това ще кажа и моето становище чисто процедурно.

Подкрепям изцяло становището на главния прокурор, че мотиви към указа няма, в чистия юридически смисъл мотиви на указа няма. Президентът, когато обяви своите съображения, го направи пред журналисти и изрично заяви: *„Обръщам се към вас и към членовете на Висшия съдебен съвет“*. *„Обръщам се към вас“* - към журналистите, и към членовете на Висшия съдебен съвет, т.е. това е едно обръщение, което безспорно ние следва да съобразим при самото свое гласуване, но да коментираме, че има мотиви в чистия юридически смисъл, това някак си не ни изглежда сериозно, при положение че указът е пред нас и всички го четем. Също така колегата Дишева знае най-добре какво означава „мотиви към акт“. Такива няма.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ние не гледаме в укази във Върховния административен съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, може ли аз да се изкажа? Момент, отнесох се, тъй като колегата Дишева ме репликира. Няма мотиви, но така или иначе ние следва да съобразим като обръщение това, което каза президентът, при нашето гласуване.

По отношение на процедурата. Аз считам, че следва да бъде подложен на гласуване процедурният въпрос как следва да продължим оттук нататък, защото в своето решение Конституционният съд, което беше цитирано от колегата Пашкунова, а и многократно цитирано от колегата Дишева на процедурата преди две години (става въпрос за решение № 2/28.03.2002 г.), Конституционният съд изрично е казал, че ние действаме при условия на оперативна самостоятелност и съответно можем със своята оперативна самостоятелност да гласуваме повторно лицето, без да се съобразим, ако има такова неодобрение от президента. Конституционният съд го е казал това. Уважение към правомощията на президента. Той ги упражни в пълен обем с оглед неговите конституционни правомощия, но оттук нататък сме ние на ход и следва да преценим дали ще направим повторно предложение за същия кандидат или съответно, ако не съберем съответния кворум, ще пристъпим към нова процедура.

Същите тези съображения за нова процедура тогава са били направени от колегата Панов, от колегата Пашкунова и от колегата Мавров. Аз проверих специално кои са гласували за нова процедура и кои са направили такова изявление по моята процедура. Колегата Дишева тогава не е направила такова предложение. Там беше драмата, ако си спомняте, дали може новият състав да продължи, тъй като първоначалното мое изслушване беше направено пред предходен персонален състав на Висшия съдебен съвет и имаше резон да се води този дебат, защото процедурата беше започната пред едни членове,

предложенията, изслушванията, комисиите пред един персонален състав, а приключи при друг.

По отношение на това дали в онази процедура е имало мотиви, както колегата Дишева каза: „мотивите с оглед обръщението“. Ето ги, колега Дишева, мотивите по отношение на онзи указ. Въпросът е принципен. *„Днес върнах предложението на новия Висш съдебен съвет, който е носител на нова легитимност. Очаквам неговото предложение, съобразено с всички законови процедури и моралните очаквания на обществото“*. Това беше изразеното по отношение на връщането на процедурата за председател на Върховния административен съд. (Реплика без микрофон, не се чува.) Директно изказването на президента във връзка с неподписването на указа за председател на Върховния административен съд.

Затова, колеги, аз предлагам наистина процедурно да гласуваме как продължаваме оттук нататък, т.е. дали започваме нова процедура. Това е процедурно предложение, следва да го гласуваме, или съответно ще гласуваме повторно предложение до президента.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Чолаков!

Госпожа Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви! Колеги, аз ще взема отношение по процедурния въпрос по следния начин. Ще изложа съждения по тълкуване на нормата на чл. 129, ал. 2 от Конституцията, доколкото има възражения, че разпоредбата на чл. 173, ал. 13 от ЗСВ дописва Конституцията и съответно е противоконституционна. Мисля, че такъв беше смисълът.

Ще предложа тълкуване като съдия. Систематичното, логическо и граматическо тълкуване на нормата на чл. 129, ал. 2 от Конституцията сочи, че указът на президента, с който се връща предложението на Пленума за назначаване или освобождаване на един

от тримата „големи“ в съдебната система, не е основание за инициране на нова процедура по избор. Законодателят е използвал в изречение второ на посочената алинея граматическа категория от реда на морфемите - т.нар. определителен член за съществителните „назначаване“ и „освобождаване“. В българската граматика (позволявам си да припомня, защото това все пак е част от тълкуването, което правя) определителен член се използва тогава, когато се обозначава предмет, който вече е известен, познат. В случая в изречение първо на тази алинея е регламентиран редът за назначаване и освобождаване на тримата „големи“ в рамките на съответно открита процедура, като е посочено, че по предложение на Пленума се назначават и освобождават тримата „големи“. Като използва в следващото изречение съответната морфема „назначаването и освобождаването“ (в случая), както и думата „повторно“, очевидно законодателят приема, че второто предложение на Пленума е идентично на първото, т.е. касае се все за назначаване и освобождаване на един същи субект. Логически погледнато, ако хипотетично се допусне, че след връщането от президента се открие нова процедура, то тогава не е задължително да има повторна номинация на същия кандидат, защото може този кандидат да реши да не участва в новата процедура. Като е използвал думата „повторно“, законодателят имплицитно е приел, според мен, че повторността на предложението означава изпращането от Пленума на Висшия съдебен съвет на същата номинация до президента - като първоначалната. Затова аз лично считам, че нормата на чл. 173, ал. 13 от ЗСВ е в пълен синхрон с конституционната разпоредба. За мен и конституционната разпоредба сама по себе си е ясна и достатъчна, което да укаже, че не е необходима нова процедура.

Искам да засегна още един въпрос, за да не взимам думата впоследствие. Това е по повод на мотивите на президента, позицията,

или както и да го наречем. Моето лично мнение в случая е, че след като Конституцията не задължава президента да излага мотиви за връщане на направеното предложение от Пленума, то обсъждането на такива, когато са изложени, не е дефинитивно изискуемо от закона - от нас имам предвид. Но за мен лично е необходимо да се дискутират тези мотиви, т.е. да се кажат съображения от нас, защото, първо, целта на конституционната норма, която дава право на президента да върне предложението на Пленума, очевидно е с оглед Пленумът да обмисли, да обсъди, като потвърди или не потвърди първоначалното си предложение. Това е смисълът, иначе не би имало смисъл самото правомощие на президента да връща предложението. Подобно обсъждане, разбира се, трябва да е в рамките само на изложените мотиви - те в случая са само два.

Вторият ми довод в тази връзка не е правен и той касае институционалното уважение или взаимодействие между властите. Всъщност това е повече въпрос на уважение от страна на Висшия съдебен съвет към обществото като цяло, защото президентът по дефиниция е държавен глава, олицетворява единството на нацията и в случая той е изразител на мнението на една немалка част от обществото, която счита, че липсата на алтернативна кандидатура лишава от състезателност и придава формалност на избора. Вероятно на мястото на президента и аз бих постъпила по същия начин. И мисля, че дължим отговор. Аз казах предишния път и пак ще го повторя, че наличието на една или повече алтернативни кандидатури не гарантира само по себе си обоснован избор. Вероятно в съзнанието на част от обществото изборът на главен прокурор се приравнява на избора, който се прави при парламентарни, при местни или при президентски избори, т.е. тогава, когато е задължително да има избран кандидат. В нашия случай такава задължителност липсва. Дори когато има повече от една

кандидатура (ние в Съдийската колегия сме имали такива случаи), нито една от кандидатурите не е събираща необходимия брой от гласове, т.е. не е бил осъществяван избор. Затова за мен тази формална констатация, че липсва алтернативна кандидатура, въобще не е определяща. Важният факт за мен тук е, че Висшият съдебен съвет стриктно изпълнява тази процедура, която е разписана в закона. Дали е добре написан законът или не е, дали е справедлив и дали защитава обществения интерес, и да използвам думите на президента - дали той гарантира престижа и легитимността на бъдещия главен прокурор, това не е въпрос, който Висшият съдебен съвет следва да преценява, нито има възможност да го преценява. Вероятно законът в тази си част има недостатъци, може би не е намерена съвършената формула за изборна процедура с оглед значимостта на фигурата на главния прокурор, може би трябва да се разшири кръгът на лицата, които могат да издигат кандидатури. Моето лично мнение е, че би следвало да се процедира както в по-голямата част от европейските държави, където и номинирането, и изборът се движат от еднолични органи. Това са: в първия случай, министърът на правосъдието, който номинира, и във втория случай държавният глава, монархът или президентът, които назначават главния прокурор. Но в случая към днешна дата волята на нашия законодателен орган, скрепен с авторитета на изпълнителната власт, е точно такава. Ние няма как да откажем да изпълним тази воля, защото това би означавало анархия. Можем само да се надяваме, че в някакъв бъдещ момент тя ще бъде съобразена с очакванията на обществото. Пак ще повторя това, което казах и предишния път. Висшият съдебен съвет няма нито собствен властови ресурс, нито собствена политическа воля, за да е равнопоставен на останалите власти. Затова, ако има съмнение за формално изпълнение на процедурата и липса на плурализъм, разрешението не е в ръцете на

Висшия съдебен съвет. Конституционният стандарт в случая е изпълнен коректно и изцяло.

По отношение на втория мотив на президента - за това, че изразената масирана служебна и институционална подкрепа за кандидата е взела превес над мнението на обществените организации.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Всички процедурно се изказахте по същество.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, аз ще го кажа, за да не взимам повече думата, защото считам, че ние дължим и отговори на мотивите на президента, и защото втора точка е прегласуване - там не мисля, че ще има някакво обсъждане. Ако ще ни позволите да има обсъждане, тогава ще спра дотук, за да го изложа впоследствие.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Смисълът на процедурите - защото вече влязохме в два процедурни дебата, беше по първото предложение на г-жа Имова с гласуване (Намесва се Г.Чолаков: Първо беше на г-н Панов и на г-жа Дишева.) Момент, момент. На Имова предложението беше за това дали да има дебат по така наречените мотиви на президента, които всъщност са изявление на президента на Република България. Второто предложение беше (както г-н Чолаков коректно казва) от повече от трима членове на Висшия съдебен съвет Пленумът да гласува дали да се открие нова процедура, дали да се продължи процедурата.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Тоест, има две процедурни предложения, така ли?

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Да, така е.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Значи тогава ще спра дотук, за да мога да взема думата след това.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Госпожа Цветанова, заповядайте!

ПЛАМЕНА ЦВЕТАНОВА: Аз ще гласувам против предложението процедурата да бъде прекратена и да започне нова

такава и в отговор на въпроса „защо?“ ще ви кажа какво направи Прокурорската колегия, преди да издигне номинацията на Иван Гешев за главен прокурор. Всъщност това, което ще кажа, го знаем всички, но може би то трябва да бъде повторено.

Първото, което направихме: анализ на състоянието, достиженията, проблемите на прокуратурата, защото ние решихме, че не можем да предложим конкретни кандидати, ако не знаем каква е актуалната картина там в момента. Следващата стъпка беше да се обединим около тезата какви качества трябва да притежават евентуалните бъдещи кандидати и всички заедно решихме, че не е достатъчно само тези качества да изпълняват изискванията на закона, а е необходимо те да отговарят и на актуалните потребности на прокуратурата. Това предопредели следващата ни стъпка в дебатите, когато започнахме да се обединяваме около становището какви конкретни качества трябва да имат тези кандидати. На първо място решихме, че евентуалните бъдещи кандидати трябва добре да познават организацията, управлението, процесите, които текат в прокуратурата, защото в последните години трайност в прокуратурата бележат редица положителни тенденции. Аз няма да ги изброявам, ще посоча само някои от тях - тенденциите, свързани с намаляването на върнатите от съда дела, с увеличаване на дела на осъдените лица с краен съдебен акт. Единствено в прокуратурата интензивно тече процесът по реформа на съдебната карта и реструктурирането на районните прокуратури. За да бъдат доразвити и продължени тези тенденции, ние преценихме, че е необходимо да предложим кандидати, които добре да ги познават.

Следващата стъпка беше свързана с това, че ние се обединихме около становището, че бъдещите кандидати за главен прокурор трябва да умеят да идентифицират и проблемите в прокуратурата, защото бяхме установили, че има такива. Отново няма

да изброявам всички, но ще посоча само някои от тях: известните проблеми с вещите лица, примерно - няма такива с добра професионална подготовка и това забавя разследването по делата; известните проблеми с дисбалансите в натоварването между отделните окръжни прокуратури и следствени отдели; известните проблеми с неизползване на капацитета на следствието и на военните прокуратури. Разбира се, обсъждахме и много други неща, свързани с оценка на нравствените качества на кандидата. Говорихме за това, че кандидатите трябва да бъдат лидери, а не да имат само ръководни и управленски умения.

Обединихме се около становището, че е необходимо да предложим кандидати, които създават доверие в колегите, а не всяват страх или някакво професионално превъзходство. И тъй като крайната ни оценка беше свързана с това, че, както вече казах, трябва да търсим кандидати, които да отговарят на потребностите на прокуратурата, решихме да се допитаме до колегите магистрати. Затова проведохме срещи с Асоциацията на прокурорите и с Камарата на следователите - това е известно на всички. Към списъка с качества, които трябва да притежават кандидатите, ние добавихме и онова, което казаха колегите. А те казаха, че според тях е важно да предложим кандидати, които имат кариерно израстване и професионално развитие в системата на прокуратурата; които се ползват с институционално доверие; които имат ясна стратегия за развитие на следствието. Тук стигаме до въпроса, както каза г-жа Керелска на предишното ни заседание: *„как така се стигна до инженеринга кандидатът да е един?“*.

Аз не знам дали ние изобщо си даваме сметка (Реплика на О.Керелска без микрофон: не съм го казала по този начин...), че при тази тежка процедура, при тези изключително високи изисквания законови, при тази много негативна медийна кампания срещу този избор, дали

изобщо този избор е някакво професионално предизвикателство. И не знам дали си даваме сметка, че последните години почти всеки втори, хайде да не кажа втори, но трети избор за административен ръководител, всъщност е избор като днешния - ние да кажем „Да“ или „Не“ само на една кандидатура. И за да завърша, искам да кажа, че ако процедурата бъде прекратена и започнем нова такава, аз не знам какво по-различно би могла да направи Прокурорската колегия и дали бихме могли да предложим втори кандидат. Затова аз ще гласувам „Против“ предложението за прекратяване на започнатата процедура.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-жо Цветанова.

Ако ми предоставите възможността накрая да взема становище по процедурата. Смятам, че ще отговоря и на част от Вашите въпроси.

По реда - г-жа Дишева поиска реплика, т.е. поиска трето изказване по същия въпрос. /А.Дишева без микрофон:Само едно съм направила досега, но г-жа Керелска искаше преди мен. Благодаря Ви./ Това исках да посоча, че г-жа Керелска, така че заповядайте! /реплика на А.Дишева без микрофон, не се чува/ Два пъти се изказахте и три пъти нарушихте дисциплината с прекъсвания на оратора.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз ще започна от вече оформилия се, както се видя и чу спор по отношение на това, дали президентът е изложил мотиви или не е изложил мотиви. Мисля, че този спор абсолютно излишно е поставен като тема на дискутиране тук, защото всички ние сме свидетели, а някои от нас, гледайки президента по телевизията, а други, четейки впоследствие неговото изявление след подписване на указа за връщане на нашето предложение, какво каза той. Неговите думи бяха буквално следните: „Аз не съм длъжен да излагам мотиви към моя указ, но независимо от това моите мотиви се следните...“. Тук съм съгласна с г-жа Марчева, която очерта двете

основни насоки на тези мотиви. Първата основна насока, е по отношение на формалността на проведената процедура. Това, което той каза, че преди това е заявявал, че е очаквал „...истинско състезание между кандидати, а не формално изпълнение на процедурата по избора. Издигането на един единствен кандидат не само е лишил от състезателност, но отнема от престижа и легитимността на бъдещия главен прокурор". Така, втората основна насока на неговите мотиви, както самият той ги квалифицира, е, че „главният прокурор трябва да се ползва с високо обществено доверие". Негов израз са становища от изчерпателно изброени в закона, съдебна власт субекти, неправителствени организации, професионални организации на магистрати, висши училища и научни организации, т.е. от гражданското общество. След това се спира на това, че „само такива становища подлежат на публикуване на сайта на ВСС. Въпреки това ясно законово положение, бяха публикувани множество становища от държавни институции, включително изпълнителната власт като МВР, ДАНС, ГДБОП. Така в разрез със закона превес над мнението на обществените организации взе масираната служебна институционална подкрепа".

Или ако трябва да обобщим - първото направление в мотивите на президента, е формалното изпълнение на процедурата по избор, а второто основно направление в мотивите /пак подчертавам/ на президента, е това, че фактически е заглушен /така да кажа/ гласа на гражданското общество и е даден превес на институционална подкрепа, било от страна на различни органи в структурата на прокуратурата, било на правоохранителни органи и други държавни органи. Това са двете основни направления в мотивите на президента.

И сега възниква въпросът - след като има такива мотиви, длъжни ли сме ние да ги обсъдим или трябва да преминем директно към повторно гласуване на вече издигнатия кандидат? В тази връзка аз

искам да Ви кажа, че бях силно изненадана, когато след постановяване на указа на президента, наши представители /имам предвид колегата, която е и говорител на Прокурорската колегия Машева, главният прокурор, представляващия Висшия съдебен съвет Магдалинчев/ казаха, че всъщност на днешното заседание ние просто ще прегласуваме кандидата за главен прокурор. /репликирана е от Д. Машева: Не съм давала такива изявления./ Ами моето впечатление е точно такова.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Колеги, не влизайте в дебат. Г-жо Керелска, Вашата пледоария е по същество, макар и минимално маскирана като процедурно изказване./оживление/ Г-жа Марчева правилно реагира, че на нея не ѝ дадох възможност за изказване по същество. Моля Ви, по процедура да се придържаме. /шум в залата/ Включете Вашия микрофон!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Това „по същество“ предвари настоящия дебат, на който според мен ние имаме право.

Сега, във връзка с предложената процедура. И пак се връщам на мотивите на президента. След като той твърди, че изпълнената от нас процедура е формално осъществена, колеги, следва да си зададем въпроса: изобщо има ли осъществена процедура? Защото формалната процедура по мое мнение не е процедура и оттук нататък ние няма какво да продължаваме, нито какво да прекратяваме, защото формалната процедура /пак повтарям/ не е процедура в съответствие с изискванията на закона. Лишената от съдържание процедура, е спазване единствено на едни формални изисквания, без да се съобразяваме с духа и целите на закона. С оглед на това и с оглед на това, което президентът каза в мотивите си /пак повтарям/, аз считам, че ние не сме изправени пред хипотеза нито да прекратяваме тази процедура, нито да я продължаваме, а на практика трябва да

започнем изначално нова процедура, която освен формална да бъде и съдържателна, защото това е смисълът, духът и целите на закона. Стигнах ли до процедурния въпрос? Да. Мисля, че стигнах и всъщност това е моето становище.

Другото, което искам да кажа, освен казаното в мотивите на президента, че процедурата е формално изпълнена, е нещо, което мен силно ме притеснява и тормози във времето след първия ни дебат, когато гласувахме процедурата на г-н Гешев за главен прокурор. Тогава на заседанието г-н Цацаров говори, че при избирането на „тримата големи“, както така е популярно да се каже, „решенията се взимат в две други сгради, извън сградата на Висшия съдебен съвет“. Господин Магдалинчев пък каза нещо друго. Позова се на изказването на г-н Румен Ненков, който обяснил, че видите ли и да съм по-конкретна, и да не се получава изкривяване, г-н Румен Ненков беше цитиран по следния начин: „Аз нямам съмнение, че политическата класа по някакъв начин има участие в избора на тези фигури.“

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Моля Ви, г-жо Керелска! Първо, това беше дебат, който всички възприехме в първо лице. Второ, пак казвам - Румен Ненков нищо не е казал по процедурния въпрос, който обсъждаме в настоящия момент. Нека да не претопляме никакви опорни точки, ако имате нещо по същество, т.е. извинявайте - по процедурата - довършете. Но Ви моля, не правете цялостното изказване по мотивите, след като сме решили, че правим процедурен дебат!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Това, което говоря е в много тясна връзка с процедурния въпрос и то е в подкрепа на моето становище, че ние по принцип няма какво да прекратяваме и няма какво да продължаваме, а трябва да започнем отново. Трябва да започнем отново и трябва да сме сигурни, че не е допусната политическа намеса в нашия избор. Защото, г-н Министър, Вие много добре знаете, че чл. 16 от Закона за съдебната

власт казва: „ВСС осигурява и отстоява независимостта на съдебната власт“. Ако ние в този дебат, при този избор на главен прокурор, не поставяме тези въпроси, които касаят нашата основна функция и задължения, аз не виждам кога бихме могли да ги поставим.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА /без микрофон/: И все пак, не претоплям никакви манджи, както Вие се изразихте. Благодаря за кулинарната оценка.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Моля да направите уточнения. Възприех Вашето предложение, но моля да уточните - правите ли го като предложение за трето процедурно гласуване, обявяване на процедурата до тук за нищожна, по причина, казахте изначална, т.е. формалност при провеждането ѝ?

ОЛГА КЕРЕЛСКА /извън микрофона/: Ами, аз не съм употребила думата „нищожност“.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Употребихте я!

ОЛГА КЕРЕЛСКА /без микрофон/: Не, не съм употребила. Това е квалификация, която Вие правите на базата на моите разсъждения.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Аз ще помоля, ще помоля за запис.

ОЛГА КЕРЕЛСКА /без микрофон/: Казах, че процедурата е формална, тя не изпълва съдържанието на закона за нейното провеждане, поради което не осъществява неговите цели, смисъл и и...Това казах. В смисъл това казах. Поради което според мен трябва да започнем изцяло нова процедура при гаранции политическите сили да не се намесват в този избор, защото на миналото заседание бяха направени две изказвания точно в тази насока. И да Ви кажа това се върти отдавна в българското общество и ние дължим отговор на него.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Цацаров, процедура, след това колегата Дамянов.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Колеги, до тук от поне четирима от изказващите се беше направено едно и също, еднообразно, в една и съща насоченост, процедурно предложение. Това процедурно предложение, макар и с различни мотиви бе: да бъде подложено на гласуване как да продължим - дали да започне нова процедура или да продължим тази процедура. Без грам лична отсянка, предложението на г-жа Керелска /цитирам дословно, за да не бъда обвинен/ звучеше така: „Няма какво да продължаваме и няма какво да прекратяваме. Трябва да почнем нова процедура". Елементарната логика изисква, че за да започнем нова процедура трябва да прекратим тази. Но за да почнем нова процедура трябва да го решим. И като използвам още един цитат от г-жа Керелска - „върти се в българското общество", не знам кое, къде и как се върти, но тук от всички изказвания се върти тезата, че в крайна сметка или нова процедура, или продължаване на тази. Дайте да подложим, г-жо Керелска, това „въртене" на гласуване, за да решим от тук насетне как продължаваме. Всичко друго е въртене в кръг.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Цацаров.

Г-н Панов поиска реплика.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, да не се губим в процедурата и в терминологията. Ще си позволя да кажа, че няма значение как ще окажем думите на г-н Радев - президента на Република България. Използвам думите на колегите - „обяснение", „обръщение", „мотиви", „изказване", „позиция", „изявление" - все едно как ще ги наречем, важно е тези думи да бъдат чути. А едно гласуване ще покаже дали те ще бъдат чути или не. /шум в залата/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жа Дишева, след това г-н Магдалинчев.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря за дадената ми възможност. Взимам втори път думата, за да изразя становище по някои от изразените позиции на колегите. /шум в залата/ Първо, искам да заявя, че най-важния въпрос, който ние днес трябва да решим, е как ще продължим с процедурата? Заради това, прибързаното приключване...Може ли, г-н министър, да въведете ред в залата?

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, г-жа Дишева ме помоли да въведа ред. Моля за тишина и да насочим вниманието към нейното изказване!

Благодаря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това, което се опитах да кажа е, че прибързаното приключване на обсъждането на този въпрос няма да постигне целената по закон и по Конституция резултатност от това обсъждане. Така че нека да бъде дадена възможност да бъдат изразени всички становища, нищо, че някои от тях могат да се повтарят. И както казах в началото, вероятно не беше чуто, бих искала да изразя становище по някои от изложените съображения от колегите. Аз също ще си позволя съвсем накратко да говоря за това дали Указа на президента има мотиви или няма мотиви. Използва се понятието „мотиви“ в чисто юридическия смисъл, аз се чудя дали изобщо има Указ на президента, който в така наречения юридически смисъл има мотиви. Смяя да твърдя, че няма в този вид. Съвсем категорично обаче президентът заяви при публичното изявление, че това, което прави е да мотивира своя Указ. И освен това, той изрично го насочи към членовете на Висшия съдебен съвет. Цитатът е: „Обръщам се към вас /има предвид вероятно лицата, пред които говори/ и най-вече към членовете на Висшия съдебен съвет, които избират главния прокурор...“. Ще си позволя да цитирам едно изказване от преди малко - „нека не спекулираме, че Указа има мотиви“. Аз категорично заявявам: нека не

спекулираме, че Указа няма мотиви, защото твърдението на обратно означава ние да си скрием главите и да откажем да чуем какво всъщност президента е искал да каже, какво е казал, не какво е искал да каже и какво го е мотивирало да откаже издаването на Указ за назначаване на предложения от Висшия съдебен съвет главен прокурор.

На следващо място, ще си позволя да коментирам съдържанието на текста на чл. 129, ал. 2 от Конституцията и на чл. 173, ал. 13 от ЗСВ. Те бяха прочетени, аз няма да чета отново съдържанието им. Не споделям виждането обаче, че конституционният текст и текста от закона имат идентично съдържание. Текстът на чл. 129, ал. 2 от Конституцията говори за „повторно направено предложение“, изобщо не се споменава предложение за същия кандидат, не се споменава същата процедура, същата или друга процедура - „повторно направено предложение“ казва конституционния текст. Докато текста от закона говори за предложение за същия кандидат и едва след това „провеждане на нова процедура“. Заради това си позволявам да повторя, че по мое виждане текста на закона стеснява приложното поле на чл. 129, ал. 2 от Конституцията, в този смисъл ограничава правомощието на президента да върне предложението за назначаване на главен прокурор. Ще си позволя в тази връзка, освен това да ви насоча вниманието към факта, че при действието на същия конституционен текст от приемането на Конституцията и до настоящия момент, са съществували няколко редакции на съответна разпоредба от Закона за съдебната власт, която е регламентирала правомощието на Висшия съдебен съвет, след връщането на предложението от президента. До м. август 2016 г., сега действащия ЗСВ е регламентирал правомощието на ВСС във всички случаи, след отказа на президента да издаде Указ при първото предложение, да бъде проведена нова

процедура. Ще си позволя да ви прочета този текст: „При изготвяне на ново предложение, когато президентът на Република България откаже да назначи предложен от Пленума на Висшия съдебен съвет кандидат, изборът се извършва по реда на ал. 1 до 9-та...". Текстът, който цитирам е на ал. 10 на чл. 173 /повтарям/ от сега действащия Закон за съдебната власт. Подобен текст се съдържа в ЗСВ от 1994 г., отменен през 2007 г. Тогава текстът на чл. 28, ал. 8 гласи следното: „При изготвяне на ново предложение, когато президентът на Република България откаже да назначи предложен от Висшия съдебен съвет кандидат, изборът се извършва по реда на ал. 1 до 7, които регламентират провеждането на процедурата". Т.е. в продължение на повече от 20 години законовият текст, който е регламентирал правомощието на ВСС след връщане на предложението от президента, е бил различен. Не може поради това ние да твърдим, че сегашният текст съответства напълно на текста на Конституцията, след като е очевидно, че не е така. В законовия текст се съдържа израза „същият кандидат", нещо, което не се съдържа в конституционния текст.

На следващо място, държа да отбележа, че въпреки тълкуването, което всеки юрист, гражданин, или който прилага и чете Конституцията може да прави тълкуване, но единствено обвързващо тълкуване може да прави Конституционният съд. Така че каквото и тълкуване ние в момента да направим или президента, или друг орган, институция или лице, оправомощени да прилагат Конституцията пряко, няма да има обвързващо значение.

На следващо място, държа да подчертая, че Решение № 2 от 2002 г. на Конституционния съд, което нееднократно се цитира днес, по мое виждане, се представя неправилно. Защото въпросът, който е бил поставен за разглеждане по въпросното конституционно дело, не е свързан с правомощията на Висшия съдебен съвет, след връщане на

предложението от президента. Отговорът, който е дал Конституционният съд в това решение, е свързан с възможността Указът на президента за връщане или за назначаване да бъде обжалван и съответно какъв е характера на предложението, което Висшия съдебен съвет прави. Дали това предложение има характеристиките на административен акт, поради което приложима ли е за него общата клауза за обжалваемост, чл. 125, ал. 2 от Конституцията, на административните актове. И това, което отговаря и казва Конституционния съд в това решение е, че „предложението на ВСС има подготвителен характер, то не представлява индивидуален или общ административен акт, поради което не подлежи на съдебен контрол“. Това е отговора на самостоятелен съдебен контрол, това е отговорът, който дава Конституционния съд. Всичко друго е изведено от мотивите на решението на Конституционния съд. Понеже аз също съм чела доста подробно тези мотиви, ще си позволя да цитирам няколко от тях. Например: „Използваният подход - се казва в решението - за споделяне на компетентността между ВСС и президента /това беше мое уточнение/ използваният подход цели да се открие качеството на ръководители на тримата висшия магистрати, от качеството на практикуващ магистрат и да му придаде допълнителна тежест и престижност“. Цитирам това в отговор на едно предходно изказване, че главният прокурор се избирал от Висшия съдебен съвет, а пък президента само му придавал легитимност.

На следващо място.../реакции от членове на Съвета/ На мен ли говорите?/към министър Кирилов/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Не, на г-жа Имова. Много колеги реагират на Вашето изказване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: На следващо място се говори за „споделена компетентност“...

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ние сме го чели това решение!

АТАНАСКА ДИШЕВА: ...наплъстяване на еднакви по съдържание и еднопосочни по направление волеизявления./шум в залата/. Предложението служи за правна основа за издаване на Указа, то не подлежи на пряко изпълнение, тъй като няма годно за изпълнение съдържание. /шумът не стихва; чува се: Ние го имаме това решение./

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Спекулирате, г-жо Дишева. Действително е по същество изказването.

АТАНАСКА ДИШЕВА: /рязко/ Извинявайте, говоря за правомощията! Моля да не ми отнемате думата! Спекулирате Вие с качеството си на председател.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Чели сме го това решение!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жо Дишева, аз ли спекулирам, след като по това решение на Конституционния съд, Съюзът на съдиите в България развива тезата за „недопустимост на искането, след което по същество на тълкуването се поддържа, че правното действие на предложението на ВСС по чл. 129, ал. 2 от Конституцията произтича от последващия ги Указ на президента, който обаче на може нито да го затрудни, нито да го осуети, а само да го забави във времето". Това е казал Съюза на съдиите в становището си пред Конституционния съд и КС след това развива мотивите си в тази посока. И ако ще четем решението, аз ще се позова впоследствие на това четене. Но Вие грубо излъгахте залата за историята на чл. 173, ал. 7, подменяйки историята на ал. 11. Ще Ви прочета всички стенограми. Ал. 11 е в съдържанието си такова каквото е, от 1994 г., от първия Закон за съдебната власт! И дано викащите отвън да отчетат Вашето старание в манипулацията.../чуват се призови да се гласува/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н министър, Вие ме прекъснахте! Първо, съм много доволна, че се води стенографски запис, да се види кои текстове съм цитирала.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Не, Вие заменихте историята, Вие взехте друга алинея и подменихте ал. 13 и ще Ви отворя всички стенограми и проекти на ...Не е честно!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Твърдя, че цитираните от мен разпоредби съответстват на точното им съдържание. Какво г-н министърът твърди, че съм казала, може да се установи след сваляне на стенограмата.

Съвсем накратко ще продължа. Позволих си да цитирам две изречения от въпросното решение на Конституционния съд, не знам защо предизвикаха такъв гняв. Ще продължа с още само две изречения: „Поради това, че Указът е актът, който поражда целените правни последици, той не може да бъде проверяван за законосъобразност - се казва в решението - а само за конституционни съобразности“. На следващо място: „Желанието на конституционния законодател е да се ангажира отговорността на ВСС за предложената кандидатура и в същото време да се получи, респективно наложи, съгласувано с президента, чиито съображения при отказа да изпълни първото предложение на ВСС, биха могли да повлияят на този орган за повторното предложение“. Между другото, в това решение, действително в мотивите се казва, че ВСС разполага с оперативна самостоятелност. Важното е да се знае, че оперативната самостоятелност се упражнява в съответствие със закона и се проверява за законосъобразност именно от гледна точка на това дали постига целта на закона. И в този смисъл ние следва да преценим как следва да процедираме, по съображения, които изложих в първото си изказване.

И ще завърша с това: напразно се твърди, че в процедурата за избор на председател на Върховния административен съд през октомври 2017 г., която ние довършихме, хипотезата била съвсем същата. Изобщо не беше същата. Първо, тогава президента не изложи мотиви по начина, по който го направи днес, а след това в онази процедура имаше двама кандидати, но преди това ние бяхме в хипотеза, при която не бяхме участвали в процедурата. Така че твърдението, че хипотезата била съвсем същата, е напълно невярна./оживление; министър Кирилов временно не е в залата/

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Момент, колеги! Аз още преди исках да взема отношение... Колега Дишева, това решение на Конституционния съд, което Вие така упорито цитирахте тук и което искахте да поднесете на колегите, като че ли се намират в първи клас, е четено и препрочитано. Всеки знае това решение на КС. Аз мога да Ви разкажа и предисторията на това решение, но няма да се спирам тук, защото имаше един друг акт на този Съвет, по повод на който се прие това решение. Това го оставям настрана.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Друг започна да цитира това решение, не аз, извинявайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Много добре знаем, че Указът не може да се атакува. Знаем, че това е акт, който може да се оспори пред Конституционния съд. Не е необходимо да го обясняваме надълго и нашироко тук, не е необходимо да обясняваме какво е значението на решението на Висшия съдебен съвет. Просто правим нещата изкуствено да се проточват. Постъпиха няколко предложения и то процедурни - това го постави колегата Чолаков, това го постави г-н Цацаров, постави го г-жа Имова и приблизително по същия начин г-жа Керелска. Процедурно предложение, което ние да подложим на гласуване - дали да продължим тази процедура или да прекратим процедурата. Поради

което аз след малко ще поканя колегите, членове на Съвета да влязат в залата и да го подложим на гласуване, за да знаем накъде вървим. Едно и също нещо се повтаря от всички, които се изказаха тук! Ние не сме продуктивни по този начин. Да вземем отношение по този въпрос и след това да се върви по същество.

Ще помоля да се поканят колегите и ще го подложим на гласуване предложението, което пет пъти се постави тук!

/Излезлите от залата членове на Съвета се завръщат/

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Може ли през това време само един въпрос?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте, колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз искам само да попитам, понеже и аудиторията, която ни гледа не са юристи, а тук се цитира като източник на правното решение на Конституционния съд, аз искам да попитам следното: разпоредбата на чл. 173, ал. 13 от ЗСВ, която говори, че се прегласува същия кандидат и нов избор се извършва само ако той не събере необходимите гласове, тази норма обявена ли е за противоконституционна? Ако не е отменена, ние длъжни ли сме да я спазим? - Очевидно сме длъжни.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-жо Марчева.

Уважаеми колеги, г-н Магдалинчев направи процедурно предложение - покани ни да преминем към гласуване. Моля обаче да ми позволите да кажа няколко думи във връзка с процедурата, които, разбира се, ги казвам като мое становище във връзка с проведения дебат. Първо, за мен текста на Конституцията, на изр. 2, на ал. 2, на чл. 29 е еднозначен. Той казва, разпорежда: „повторно направеното предложение“. „Повторно“, означава същото предложение, не различно предложение. Тук конституционният законодател е бил прецизен и той е обвързал органите с това, да гласуват същото предложение. И тук няма

да влизам в дебат за законодателните правомощия на другите органи, но аналогията, която беше направена с ветото по отношение на приети закони от Народното събрание, е некоректна и неотносима. Всъщност в частта за повторност тя е относима, защото Народното събрание си прегласува същия акт, без да има право /но това е един друг дебат/ да изменя приетият на второ четене изпратен на президента акт. „Повторно“, в случая на конституционната разпоредба означава и следното - защита на кандидата. Този кандидат има правото да бъде гласуван повторно и само чрез повторно, неуспешно, негативно гласуване, само тогава може да се започне нова процедура. Защо ще се откаже гласуването на кандидата? В този смисъл тук се направи историческа справка по отношение на гласуването за председателя Чолаков през 2017 г. Ако аз тогава съм имал възможност да изразя становище, щях да ви кажа, че тогавашното гласуване също е недопустимо спрямо конституционната норма. Гласуване за това, дали да продължите процедурата или да направите нова - това гласуване имам предвид. Защото и тогава г-н Чолаков е имал право на прегласуване, тогава завършва започналата процедура по отношение на този избор. Ако във второто гласуване не се получи подкрепа, само тогава може да започне нова процедура. И не съм съгласен с опита да се въведе конституционно несъответствие на нормата от Закона за съдебната власт. Тя е изцяло конституционно съобразна, изцяло в конституционната практика тя се възприема за съответна на нормата, която е в Конституцията. Няма да говоря за опита за политически дебати, ще се въздържа от това.

Преминаваме към гласуване. Досега бях формулирал две процедурни гласувания: първото, по въпроса, който постави г-жа Имова - дали да обсъждаме по същество мотивите или изявлението на президента на Републиката. Ние в голяма степен направихме

обсъждане по същество и смятам, че доказахме, доказахте институционалния респект, който дължим на държавния глава. Държите ли това да бъде подлагано на гласуване? /Чува се: Не!/

Второто предложение, което получи подкрепа в изказванията на повече от четирима членове на ВСС, е следното: Пленумът да гласува дали да се открие нова процедура, дали да се продължи тази процедура. При това положение ви предлагам диспозитива, който ще се подложи на гласуване да бъде, да се открие ли нова процедура. Въпреки моята лична резерва въобще към допустимостта в този момент на нова процедура. /обсъждат/

Г-н Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Аз бих предложил да бъде формулирано така: за прекратяване на настоящата процедура и откриване на нова процедура или за продължаване на настоящата процедура.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Магдалинчев, желаете ли.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: За продължаване на процедурата и за прекратяване на процедурата, за да е ясно кой как гласува. В два варианта...

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Ще бъде симетрично гласуването.

Г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз също считам, че трябва в два варианта да бъде предложено решението, но считам, че не е необходимо във варианта за откриване на нова процедура да се посочва прекратяване на процедурата. То ще следва от решението за откриване на нова процедура. Нека да не спекулираме с изказването на г-жа Керелска, заради това считам, че единия вариант следва да бъде „продължаване на процедурата“, а другия „откриване на нова процедура“./обсъждат/

ДАНИЕЛА МАШЕВА: Аз бих ви предложила само един вариант - да дадем съгласие за продължаване на процедурата. Със „За“ и „Против“ ще бъде определено дали да продължим и впоследствие от този резултат ще се прецени./одобрителни възгласи/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Това беше предложението на г-жа Машева.

Г-жа Имова, след това г-жа Дишева.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Подкрепям предложението на колежата Машева, защото то е в синхрон с разбирането на конституционните текстове, на текста в ЗСВ, които задължават Пленума на ВСС да продължи процедурата след неподписването на Указа по първото внесено предложение при проведения избор. Затова ние сме задължени да приложим преди всичко изискването на Конституцията, а то е - да продължим процедурата от там, откъдето е върнато предложението на Висшия съдебен съвет от президента.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жа Дишева. Отказвате се?!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, не се отказвам, просто не виждам защо се пренебрегва направеното предложение за прекратяване. Мисля, че първа формулирах предложение процедурно, да бъде открита нова процедура и не виждам какъв е проблема да подложите на гласуване двете алтернативни възможности. Алтернативни възможности...Това, което в момента говори г-жа Имова, то е в подкрепа по същество на една от възможностите. Ние в момента говорим по какъв начин да бъде формулирано предложението за решение.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Проблемът е какво ще направим с правните последици при такава свободна формулировка на логическо обвързано гласуване.

Заповядайте.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колега Дишева, много се извинявам! Вашето предложение беше: първи вариант - за продължаване на процедурата"; втори вариант - за откриване на нова процедура. Аз съм против това втория вариант да бъде формулиран по този начин, защото по мое мнение трябва първо да се прекрати една процедура за да се открие нова процедура. Така формулирани двете предложения са взаимно изключващи се. Ако ние приемем вариант едно, че съществува по принцип правно, че сме във висяща процедура, която да продължим, ние не можем да имаме и втори вариант за откриване на нова процедура, без тази да е била прекратена преди това.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Прекратяването става само с гласуване: „За“ кандидата или „Против“ кандидата. Когато не е получил изискуемото квалифицирано мнозинство. /шум в залата/

Нека г-жа Машева да повтори предложението си и пропуснах да се присъединя към мотивите ѝ. Извинявайте, че Ви откъснах от това, с оглед нейното /на Д. Марчева/ синтактично тълкуване на морфемите.

ДАНИЕЛА МАШЕВА: Да, благодаря Ви.

Всъщност аз пак ще повторя формулировката, която предлагам: да гласуваме за продължаване на настоящата процедура, тъй като споделям изцяло казаното от г-жа Имова и г-жа Мутафова, считам, че ние се намираме в тази процедура и преди да вземем решение дали да продължим или да прекратим, всъщност не можем да вземаме решение за обявяване на нова процедура.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря.

Има ли възражения да подложа на гласуване ... Г-жа Дишева отново!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Мисля, че е излишно да влизаме в подобен словесен каламбур. Понеже първа направих процедурно предложение в първото си изказване, коригирах предложението за два

варианта, с оглед изказването на г-жа Керелска, нека да съм съвсем ясна, за да не станат никакви недоразумения. Аз считам, че тази процедура следва да бъде прекратена сега и да бъде открита нова процедура. Изложих съображения защо. Моля, да подложите на гласуване това предложение, наред или преди, както прецените, защото първа по време го направих, затова претендирам, че трябва първо да бъде подложено на гласуване, но считам, че е разумно да бъде подложено на гласуване едновременно с предложението за продължаване на тази процедура, което се разбира единствено като прегласуване на вече направеното предложение. Две алтернативни възможни решения - прекратяване на тази процедура и откриване на нова /първото решение/ и второто - продължаване на тази процедура, с прегласуване на предложението за прокурор. Мисля, че това е съвсем ясно./оживена размяна на реплики между А.Дишева и Б. Магдалинчев/
Вижте, ние бъркаме процедурния въпрос със становището по същество, никого не искам да объркам.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не е така!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Който не е съгласен с това, че в момента има основание за прекратяване на процедурата и за откриване на нова, ще гласува „Против“ това предложение. Аз изложих достатъчно съображения на какво основание. Всичко, което в момента се подхвърля тук от г-н Магдалинчев и малко преди това беше говорено от г-жа Имова, то е по съображение по същество. Защо считам, че няма основание за откриване на нова процедура, ние вече не говорим по този въпрос. Говорим единствено по въпроса как да бъдат подложени на гласуване двете предложения по процедурата. Разбрах съображенията на г-н Магдалинчев, че не може според него да се открие нова процедура, но това е въпрос по същество, а не по отношение на това как да бъдат формулирани. Какъв е проблема не разбирам и изобщо не

считам, че бих могла да объркам някой от тук присъстващите членове на Съвета с това си изявление. Ясни са двете становища и двете възможни решения. Който счита, че не може да бъде открита нова процедура сега, съгласно действащия конституционен тест, ще гласува в подкрепа на другото становище. Струва ми се пределно ясно и изчистено.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Никак правно прецизно не е, защото ние дължим повторно гласуване.

Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Уважаеми колеги, имаме една процедура, която е открита, която продължава. Тя, по никакъв начин не е прекратена и поради това е логично, след като се поставя така, да се гласува да продължи ли тази процедура или не - толкова! От тук насетне продължават другите... Защо трябва да казваме да откриваме нова процедура?

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз предлагам да гласуваме така, както беше предложено от колегата Дишева. Тя има право като член на Пленума да предлага процедурни предложения, дали ние ще ги уважим или не - това ще е вече въпрос на нашия вот. Затова, моля да подложим по начина, по който предложи колегата Дишева, съответно имаше такива изказвания, дали може или не, ще го изразим с вота си./шум в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: И аз също съм на мнение, че трябва да има две алтернативни предложения, смисълът на проведената дискусия е в тази посока - продължаваме процедурата и съответно прекратяване и откриване на нова процедура. Смисълът е ясен, подкрепям предложението на г-жа Дишева, както и на г-н Чолаков.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Представете си, че се приеме хипотезата на прекратяване, тогава пак дължите гласуване по повод на кандидатурата на г-н Гешев, за да се завърши процедурата. Но с тази уговорка, с оглед да проявим толерантност към проведения дебат, за да не остава убеждение, че това предложение би могло да промени нещата, нека да поставим на гласуване предложението за прекратяване на г-жа Дишева./реплики, изясняване на процедурата, извън микрофона/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Г-н министър, не веднъж сме правили това като процедура. Има такава възможност: вариант първи - продължаване на процедурата и вариант втори - прекратяване. Имаш право да подкрепиш само единия вариант и съответно при обикновено мнозинство, с оглед резултата преценяваме какво правим по-нататък. Тъй като това се взема с обикновено мнозинство.

ЛОЗАН ПАНОВ: Системата позволява за един и за втори вариант решение. Това е възможно технически да бъде осъществено.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, колега Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Извинявайте, но аз ще го кажа много просто: целта е елементарна и не знам дали е...Целта е да бъдем вкарани в конституционен проблем. Не можем да прекратяваме процедура./В. Имова: Преди да е изчерпана!/ Това е глупост, това е nonsens! Или продължаваме процедурата или не я продължаваме. Какво е това прекратяване?! На какво основание прекратяваме?!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Продължаваме или не - нищо повече!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Законът е повече от ясен и г-жа Машева най-правилно ги формулира в съответствие със закона, начините, по които трябва да гласуваме. Така че това „прекратяване" не му е мястото в момента. Първото, което трябва да направим, законът го казва, не аз или който и да е член на тази маса../заглушена е/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жа Имова.

БЕРОНИКА ИМОВА: Предложение за формулировка за начина на гласуване. В два варианта да е начинът на гласуване. Първият вариант - за продължаване на процедурата, защото законът ни задължава да се произнесем първо по този въпрос; втори вариант - за откриване на нова процедура. /оживление, спорят/ Колеги, ние трябва да вземем решение относно това, дали да продължим процедурата. /Чува се: Разбира се!/ Това ни задължава закона. В зависимост от това, крайният изход на това продължение на процедурата, ние ще вземем съответното решение дали да проведем нова процедура или не. Но първо трябва да продължим процедурата, да проведем ново гласуване и след това, в зависимост от резултата да решим дали да има нова процедура или не.../заглушена е/ Но диспозитив „прекратява" ще е в противоречие с Конституцията.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз също исках да предложа да спазим закона. Чл. 173, ал. 13 казва така: „При отказ на президента да назначи кандидата, ако няма повторно направено предложение се открива нова процедура". Затова ние трябва да гласуваме „За" или „Против" продължаване на тази процедура. Очевидно тези, които не гласуват „За" продължаване на тази процедура, са за откриване на нова процедура. Т.е. ние говорим едни и същи неща по различен начин. Но за да сме стриктни и да спазим закона, нека да гласуваме предложението на г-жа Машева за продължаване. Които са „Против", очевидно са за откриване на нова процедура.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, спомена се няколко пъти „дежа вю". Нека да ни припомни някой, ако има възможност, в предходното гласуване за г-н Чолаков същият този Висш съдебен съвет как е извършил гласуването? Какво е било предложението и какво е

гласувал? Ако някой знае, нека да го припомни, за да не влизаме в поредната противоречива наша практика.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Аз мога да го припомня веднага, защото протоколите са пред мен. Тогава, цитирам дословно: „БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, подлагам на гласуване първото предложение, дали да се открие нова процедура.; ГЕОРГИ КОЛЕВ: Диспозитивът е: предлага да открие нова процедура." Следователно „дежа вю-то" пак си е „дежа вю", защото и тогава не е гласувано. Аз коригирах своето становище и казвам ясно, че го коригирам, защото и аз първо казах - или прекратяване и нова процедура, или продължаване. Само че след това си зададох въпроса, слушайте г-н Магдалинчев, слушайте г-н Новански и слушайте г-жа Дишева, разбира се, на какво основание прекратяваме тази процедура, по кой законов текст. Тогава е гласувано дали да се открие нова процедура. Най-точното.../репликиран е от Лозан Панов/ Г-н Панов, не ми се ще да влизам в диалог с Вас! Нали ме разбрахте - няма „дежа вю", „дежа вю-то" ще си го обясним после. Така, считам, че това, което предложиха Даниела Машева и това, което г-жа Пашкунова каза, на практика най точно отразява смисъла на закона.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жа Дишава, с молба за последно изказване и да пристъпим към гласуване. /оживление/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Понеже първото процедурно предложение беше мое, първо по време, моля да го подложите на гласуване. Аз не разбирам какъв е проблема да се подложи на гласуване? Всички членове, които не споделят моето виждане за възможното процедиране от тук насетне ще гласуват „Против". Не разбирам какъв е проблема и какво е притеснението да се подложи на гласуване моето процедурно предложение, което /повтарям/ беше първо по време? След това се разви и се правят други N-ти предложения. Не

разбирам какъв е проблема! Всички, които са против него ще гласуват против. Вероятно няма да се приеме моето процедурно предложение... Не бих влизала от тук насетне в спор по същество кое е правилното разрешение. Ние от тук насетне говорим само за подлагане на гласуване на процедурно предложение. Моля, това направете! Аз направих първа процедурно предложение, подложете го на гласуване. Ако, и когато то не събере необходимото мнозинство, ще подложите и следващото. Говорихме достатъчно кое е правилното разрешение, затова нека да не излагаме аргументи по същество, като аргументи против подлагането на гласуване на процедурното съображение. След като не се доверявате на моята процедурна преценка или предложение, моля, доверете се на предложението на г-н Чолаков. И освен това, наистина на 12 октомври 2017 г. сме гласували този въпрос, дали да се проведе нова процедура. Т.е. това не би било прецедент. И сега да говорим същите ние, членове, че е напълно недопустимо да подлагаме на гласуване /не говоря по същество какво ще бъде решението/ възможността да бъде открита нова процедура, е най-малкото непоследователно като наша практика.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Какви ще бъдат мотивите за нова процедура? За прекратяване на тази и за откриване на нова, какви ще бъдат мотивите? /Чуват се призови за гласуване/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Добре, да гласуваме. Аз също възразявам срещу гласуването, което г-жа Дишева предлага, защото то не е правно подкрепено от нормата на закона и от настоящата процедура, но след като системата има възможност да се гласува за Вариант 1 и Вариант 2... Вариант 1, е г-жа Дишева; Вариант 2, е предложението на г-жа Машева, подкрепена от г-жа Пашкунова. След това вече имаме гласуване по същество с конкретен диспозитив. /говорят всички/ Не, не, моля ви! Достатъчно пъти се изказваха

основните говорители по двете предложения. Имаме ли възможност за гласуване, както г-н Чолаков предложи - Вариант 1 и Вариант 2./шум в залата/ Г-жа Дишева - първи вариант; г-жа Машева - втори вариант./гласуват, чува се О. Керелска: Аз съм против двата варианта!/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Гласувайте - има вариант и за двете! Има възможност и против двете, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Има ли възможност?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Има, да. Само натискате „Против“./обясняват технологията на гласуването на г-жа Керелска/

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Предвид заявеното от мен становище по време на дебатите и с оглед липсата на технологична възможност да гласувам „Против“ двата варианта, ще се възползвам от дадената ми възможност, да заявя устно, че гласувам „Против“ и двата варианта.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Чухме за гласуването на г-жа Керелска.

Ето го гласуването: по първи вариант на г-жа Дишева са гласували 3/трима/ члена на ВСС; вариант втори, който е на г-жа Машева, е получил подкрепа с 20/двадесет/ гласа.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И 1/един/ „Против“ двата варианта.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: И в двете гласувания имаме по един глас „Против“.

Колеги, преминаваме към гласуване на варианта, така както беше формулиран от г-жа Машева и подкрепен от г-жа Пашкунова. Искате ли г-жа Машева да повтори? /гласове: Да./

Заповядайте, г-жо Машева.

ДАНИЕЛА МАШЕВА: Гласуваме дали да продължи настоящата процедура - „За“ или „Против“.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Моля, гласувайте „За“ или „Против“ за продължаване на процедурата./гласуват/

Обявеният резултат - гласували общо 24 членове на Висшия съдебен съвет - „за“ 20, „против“ 4. За продължаване 20, против продължаване 4.

/след проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: Указ № 253/07.11.2019 г. на президента на Република България

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

Дава съгласие за продължаване на процедурата за избор на главен прокурор на Република България, открита с решение на Висшия съдебен съвет по протокол № 16/15.07.2019 г.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: При това положение, колеги, продължаваме по дневния ред, т. 2. Постъпи предложение, междуременно в прегласуването, за почивка 5 или 10 минути, от г-жа Мутафова. Колко? Десет минути прекъсване.

/след почивката/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, след прекъсването продължаваме заседанието по дневния ред с т. 2 от дневния ред - Повторно гласуване за кандидата за главен прокурор на Република България.

Готови ли сме да пристъпим към гласуване? Г-жа Дишева иска думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Това, което гласувахме преди малко беше дали да продължи процедурата и не сме обсъдили въпроса от кой момент следва да продължи процедурата. И понеже на няколко пъти реферирахме към предходния ни опит, при избирането на

председател на Върховния административен съд, когато изслушахме г-н Чолаков, ми се струва, че това говорене не е лишено от смисъл. Най-малкото следва да бъде поставен на обсъждане или на гласуване въпросът от кой етап продължаваме процедурата.

Само едно изречение още, извинявайте. Аз няма да изразя позиция от кой етап следва да продължи, поради това, че считах, че тази процедура следва да бъде прекратена и да бъде открита друга. Но считам, че този въпрос следва да бъде обсъден и да бъде взето решение от кой етап да продължи процедурата. Назоваването на точката от дневния ред по начина, по който това е сторено, просто не съответства на правомощията на Съвета и по закон.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Точно обратното е, г-жо Дишева. Точно това съответства и на закона, и на Конституцията. Казва се „повторно гласуване“. И няма варианти или вариации по отношение на етапа, от който да започне. Но, имате думата за становища по процедура. Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да се върнем отново към процедурата от преди две години. Както знаете, на 24 октомври ние взехме три решения. Първо решение - изслушва кандидата за главен прокурор; второ решение - гласува, съответно кандидатурата и трето решение - предлага на президента издаване на указ. В момента ние сме в хипотеза, където президентът е върнал за повторно предложение, което означава, че ние в момента следва да продължим с повторно гласуване за кандидата Иван Гешев. И направеното предложение, ако съответно събере необходимия брой гласове - 17, следва да се направи повторно предложение.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Точно така пише в указ 253 - за повторно предложение.

Други становища? Няма други становища. Г-жо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз повдигнах един въпрос, който според мен е изключително важен, с оглед нашата основна функция и задължение да опазваме независимостта на съдебната система. Въпросът беше има ли упражнен политически натиск или политическа намеса при издигане кандидатурата на г-н Гешев за заемане на длъжността „главен прокурор“? Цитирах две изказвания, които бяха направени на миналото обсъждане, но те, по някаква причина и начин, бяха negliжирани и аз не чух отговор на този въпрос. Мисля, че този въпрос е основният въпрос, който вълнува българското общество, поради което бих искала г-н Цацаров и г-н Магдалинчев да вземат становище по този въпрос. /Намесва се Б. Магдалинчев: Аз съм готов да взема становище.; С. Цацаров: И аз./

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Аз мисля, че въпросът е недопустим в този си вид, но щом желаете, заповядайте. Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, много добре си спомням какво казах: Да каже г-н Панов как беше избран за председател на Върховния касационен съд, с оглед думите на г-н Ненков, който повдигна леко завесата. Аз не съм присъствал на никакви срещи и разговори, ето г-н Панов е тука, нека да обясни той избран ли е бил от политическата квота, ходил ли е някъде, чакал ли е пред други кабинети или не? Толкова. Това беше моята позиция. Не съм говорил за г-н Гешев нищо. Казах - за втори път го виждам този човек. Това ми беше другото изказване по отношение на него, на кандидата за главен прокурор. Аз тогава казах за г-н Панов, така че той е тука пред вас, казвал съм го и пред Съдийска колегия, няколко пъти поставям този въпрос, с оглед изявлението, което направи пред медиите преди няколко месеца г-н Ненков. Толкова.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Цацаров, заповядайте.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаема г-жо Керелска, аз също по никакъв начин не съм реферирал към процедурата за избор, която тече в момента. Всичко онова, което казах, бе свързано с процедурата за избор на г-н Лозан Панов за председател на Върховния касационен съд. Направих паралел между двете процедури, с оглед отликите между тях, които самият той посочи и съвсем ясно попитах каква е разликата между тези процедури? Що се отнася до сградите, за които Вие говорите, .../Олга Керелска: Не аз./ ...да, разбира се, интересното е, че търсейки опит за скандал, търсейки опит за проточване на настоящата процедура и търсейки всичко възможно, за да не стигнем до гласуване в настоящия момент, Вие не задавате въпроса на г-н Панов, Вие го задавате на мене. Аз ще Ви отговоря така. Предният път аз казах - аз помня много и знам много. Това не е заплаха, това не е, как да кажа, декларация или нещо такова. Аз имам мнооого добра памет и имам участие, заради което сигурно ще трябва да понеса много укори след време. Но казах и защо не го казвам и ще го повторя. Нямам никакво намерение да пазя авторитета на Панов, но аз съм бил съдия и знам какво значи Върховен съд. Знам какво значи председател на Върховен съд. Знам Румен Янков, помня го, Бог да го прости. Помня Иван Григоров. Помня Лазар Груев. Авторитетът на председателя на Върховния касационен съд, на длъжността, изисква да не затъваме в тези подробности. А, понеже сте много любопитна и сте безкрайно принципна, Вие не зададохте въпроса на г-н Панов - така ли е? Вие го задавате на мене. Е, аз Ви отговорих. Ще Ви отговоря. В едно свое следващо интервю г-н Панов каза, че най-вероятно съм имал предвид сградата, в която работи президентът на Република България. Е, щом той го казва, значи е така. А за двата пъти, очевидно е влизал два пъти там. Това е моят отговор.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Г-жо Керелска, г-н Панов реагира. Той или Вие? /Олга Керелска: Не, не, дайте му думата./ Той казва - Вие. /Олга Керелска: Дайте, му, да/ Ще се ползвате ли от думата? /Олга Керелска: Ще се ползвам, но ако г-н Панов иска да даде някакви разяснения и да направи изказване./ Г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Оставам с впечатлението, че изборът не е на г-н Гешев за главен прокурор, а на мен. /С. Цацаров: Не, Вашият мина отдавна./ Защото и предходния път.../С. Цацаров: По същия начин./ Ето, значи отново се казва „по същия начин“. Ако в изказването Ви предходния път.../Ат. Дишева: Какъв е този начин, защо не ни разкажете?/ Да, г-н Главният прокурор очевидно миналия път не успя да овладее напрежението и каза неща, които сега виждам, че се отрича от казаното. Така че, ако наистина има две сгради, които той е посещавал, нека наистина да каже кои са те? Ако е ставало, както миналия път, то тогава резонен е въпросът как се осъществява сега изборът за главен прокурор? /Б. Магдалинчев: А Вие бихте ли казал за Вас самия?; С. Цацаров: Вие бихте ли го казал?/ Разбира се. Дадох, също така, и интервю, и бих искал да кажа, че през 2015 г. аз бях избираният, а не избирацият. Аз не съм гласувал сам за себе си. /Б. Магдалинчев: Добре, знаем.; Д. Кирилов: Ама, видяхте ли се с Румен Ненков?/ Така че, втори път ще имам възможността пред Вас да кажа следното. Гласувал съм два пъти в този Висш съдебен съвет за избор на административни ръководители, които са предвидени в Конституцията. Първият път е за избор на г-н Чолаков. Тогава имаше две кандидатури. Едната кандидатура на Соня Янкулова, както и на г-н Чолаков. В избора си тогава съм гласувал по съвест и убеждение в тази сграда и съм гласувал за г-жа Янкулова, не подкрепих г-н Чолаков. Избора съм си го взел, както казах, тук в тази сграда.

Ще продължа с втория избор, който се осъществява тази година за избор за главен прокурор. Да, всички ние бяхме поканени в сградата на президентството и президентът на Република България проведе срещи, включително с главния прокурор, включително с г-н Чолаков, включително с представляващия Висшия съдебен съвет. Така че, двете сгради са, да, президентството, където изразих своята позиция, и сега тук - Висшият съдебен съвет. Това са двата избора, в които съм участвал, гласувал съм по съвест и вие виждате във втория избор до този момент не съм подкрепил кандидатурата на г-н Гешев. Това са двата пъти, когато съм участвал в избор и съм изразявал своята воля. Оттук-нататък, кой как е гласувал в предходни избори, нямам отношение към избора на г-н Цацаров по простата причина, че не съм бил член на Висшия съдебен съвет тогава, когато той е избран. Чел съм, разбира се, изказвания, слушал съм записи и т.н., но не мога да кажа, тъй като нито съм гласувал, нито съм бил участник в тази процедура. Както вече казах за моята процедура, в тази процедура аз съм бил избираният, а не избирацията. Така че, всеки трябва да носи отговорност за своите избори. Каквито сгради е посещавал, нека да ги каже. /Б. Магдалиничев: А и Вие няма да кажете какви сгради сте посещавал? Защото има такива съмнения и колебания? Това е основно, недейте да прехвърляте нещата в друга посока./

/шум в залата - говорят всички/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: С Румен Ненков видяхте ли се? Имаше ли среща с Румен Ненков? /шум в залата/ Ще Ви дам думата, само г-н Панов да продължи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Още веднъж казвам, оставам с впечатлението, че изборът не е за главен прокурор, а изборът е отново повдигане на темата за Лозан Панов, и то, забележете, .../Г. Мутафова: Тя, г-жа Керелска повдигна темата./ Не, не, г-жа Керелска повдигна

темата по простата причина, че в миналото заседание имаше изказване, което дава достатъчно основание, от изказването на г-н Главния прокурор, да се приеме, че всички избори, които са проведени до този момент, са се провеждали по един такъв начин и политиката е повлияла върху това.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Аз пак не разбрах дали г-н Панов се е срещал в сградата на Конституционния съд с Румен Ненков.

Чолаков, г-жа Чапкънова.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, няма как да не взема и аз отношение, тъй като, както каза колегата Керелска, нещо се върти в публичното пространство - как се прави изборът на така наречените „трима големи“. Аз съм част от тях. Затова следва да кажа изрично, че аз съм посещавал три сгради, във връзка с моя избор. Тази сграда два пъти, на „Александър Стамболийски“ № 18 - сградата на Върховния административен съд, тъй като аз съм номинация на колегите от Върховния административен съд, съответно там беше процедурата по моето номиниране и процедурата по моето изслушване, пак два пъти, и съответно президентството преди да ми бъде издаден указът за назначаване. Така че, аз не знам за какво друго се говори, но по отношение на моя избор, заявявам изрично, че това са сградите и мога да го заявя изрично и категорично. Други сгради не съм посещавал. Аз съм длъжен да си кажа, понеже казахте, като цяло, за изборите.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Вас не са Ви питали.

Г-жа Чапкънова чака отдавна и я пренебрегвате всички. Нека да има думата.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви. Колеги, днес в залата чух едно притеснение, че настоящата процедура е изключително формална. Всъщност, аз започнах да се притеснявам точно обратното. Че ние днес с нашето поведение се опитваме да направим тази

процедура неформална, което за мене е в противовес на закона. Считам, че не следва и не бива да допускаме такова поведение да запълваме тази процедура с изказвания, които са извън нея. Затова моето предложение е съвсем конструктивно по същество. Аз ви предлагам да се върнем на отправната точка от кой момент евентуално да прецените дали изобщо такъв дебат трябва да започва, е да продължим настоящата процедура. Тоест, такова каквото беше искането на г-жа Дишева, като съответно преценим дали следва да вземем предвид препратката, която беше направена, защото на мен ми прави впечатление, че в зависимост от момента определени факти и обстоятелства се тълкуват по различен начин. Веднъж тълкуваме преминалата процедура на г-н Чолаков като неприложима в случая, в определени моменти тя ставаше изключително приложима. Аз няма да правя ретроспекция на неговата процедура. Вие всички знаете, че ние тогава бяхме изправени пред различна хипотеза, а именно ставаше въпрос за процедура, която е започната от стария Висш съдебен съвет и съответно довършена от нас, и това наложи изслушването на г-н Чолаков, за да можем ние да придобием лични и непосредствени впечатления от кандидатурата, която трябваше да гласуваме. В този смисъл, считам, че тази препратка е абсолютно неприложима в случая и затова ви предлагам да действаме по-конструктивно и да решим как да процедираме, като казвам още веднъж - моите притеснения са, че ние наистина започваме да излизаме от формата, а не и не следва да се притеснявам, че процедурата е формална. Затова ви предлагам директно да преминем към гласуване как да процедираме по-нататък, т.е. дали да гласуваме за продължаване на процедурата или евентуално.../Гласове: Ние гласувахме./ т.е., извинявайте, да преминем директно към гласуване дали да гласуваме от кой момент да продължим процедурата или директно да.../шум в залата/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Мисля, че по-важното е да се разсеят съмнения, по-важното е да се разсеят съмнения, които някой се опитва да втълпи или се опитва да внуши. Г-н Чолаков, макар че малко „гузен негонен бяга“, така каза къде и какви сгради.../Г. Чолаков: Защото за тримата големи коментирате./ Да, няма съмнение. Това, което мога да кажа за сгради, които свързвам с г-н Цацаров, по простата причина, че г-н Цацаров е този, който повдига тази тема в предходното изслушване, това са две сгради. Едната е Върховният административен съд, където г-н Цацаров дойде на крака и заедно с други членове на Висшия съдебен съвет ме попита дали имам интерес да се включа в процедурата за председател на Върховния касационен съд. И втората сграда, която свързвам с г-н Цацаров, то това е Институтът за спешна медицинска помощ „Пирогов“, където г-н Цацаров заедно с г-н Колев ме посетиха, веднага след операцията на ръката ми, и продължиха да настояват да си оттегля отказа за участие в процедурата. Така че, за мен няма нищо притеснително в това да се говори на тази тема, но пак повтарям, очевидно изборът не е за главен прокурор Гешев, а изборът е за главен прокурор Панов, поне така остава под линк.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Цацаров. Г-н Дамянов след това, извинете.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, аз предлагам да продължим избора за кандидата за главен прокурор Гешев и с оглед така гласуваното решение процедурата да бъде продължена, да пристъпим към гласуване, защото това е целта на днешното заседание.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жо Керелска, дойде експресният протокол, мога да повтора Вашите думи от дебата, включително да видите, че не съм говорил за „притопляне на манджа“, а за „притопляне на опорни точки“. Да чета ли Вашето изказване за формалността на

процедурата? Желаете ли? /Б. Магдалинчев: Г-н Министър, не е нужно полемика и дебат сега./ Не мога да откажа на Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря за специалното внимание, което ми отделяте! Ето тука г-н Дамянов даже изразява някаква ревност, че на два пъти му е отказано участие в дебата, а пък на мен ми давате непрекъснато тази възможност.

Сега, моето възражение беше във връзка с Вашата правна квалификация, която Вие дадохте. Аз не съм казала, че процедурата е нищожна. Казах, че всъщност, бидейки формална, а това е становище и заключение на президента, тя фактически е изпразнена от съдържание. След като, казва се - процедурата е формална, т.е. тя не е съдържателна. Така. След като тя е формална, очевидно тя не реализира целите на закона, които са залегнали при избор на тази кандидатура. Следователно най-логичното е ние да почнем процедурата отначало. /оживление в залата/ Така. Не съм казала, че процедурата е нищожна, по няколко съображения.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Моля Ви, Вашият израз е следният: „Формалната процедура, по мое мнение, не е процедура и оттук-нататък ние няма какво да продължаваме, нито какво да прекратяваме, защото формалната процедура, пак повтарям, не е процедура в съответствие с изискванията на закона. Лишената от съдържание процедура е спазване единствено на едни формални изисквания, без да се съобразим с духа и целите на закона.“. /Олга Керелска: Точно така. Абсолютно правилно е отразено в протокола и абсолютно правилно.../ Какво означава „не е процедура в съответствие със закона и няма такава процедура“. Кой е правният резултат на това? Но, нека да.., държите ли да продължим този спор? /Олга Керелска: Този спор може да го продължим.../ /оживление и шум в залата - говорят всички/ Само, ако г-н Дамянов е пропуснал да спомене нещо, г-н Дамянов, желаете ли думата? /Огнян

Дамянов: Не./ Колеги, закривам дебата. /Намесва се Ат. Дишева: А, много моля, искам думата.; Олга Керелска: Не, че това има някакво значение към настоящия момент, но аз се въздържах да квалифицирам процедурата като нищожна...; Г. Чолаков: Микрофонът, само, ако може./

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз се въздържах да квалифицирам процедура като нищожна, защото, вероятно тука ще ме подкрепят и г-н Чолаков и г-жа Дишева, в административното право, за разлика от облигационното право, квалификацията „нищожност" не е нормативно дефинирана.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: И не се отнася за процедура. Моля Ви, нека да не влизаме в правно-доктринален дебат. Г-жа Дишева, заповядайте. /Олга Керелска: Съгласна съм и с това, но другото, което бих искала да добавя, извън казаното вече от мене...; Г. Чолаков: Микрофонът?/

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Съгласна съм да не влизам в този дебат, но защото така или иначе сме подхванали, исках да обясня защо съм избягала от квалификацията „нищожност" в конкретния случай. Но другото, на което аз не получих отговор - в крайна сметка, при номинирането на г-н Гешев за заемане на длъжността „главен прокурор", има ли някакво политическо участие? И ако има такова, какво е било то?

/оживление и шум в залата - говорят всички/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жа Дишева. Получихте отговор на този въпрос. Очевидно искате да бавите гласуването. Търсите си повод за това. Процедурата е обективно осъществена. Да, не може да бъде нищожна, защото процедурата изисква действия, а действията се извършват във времето и по съответно място. Г-жо Дишева, заповядайте. /шум в залата/ Г-н Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Уважаеми колеги, нямах никакво намерение да се изказвам, нямам и задължение да отговарям, по правилник, на въпроси зададени ми от друг член на Съвета. Но, с оглед прозрачността, публичността, искам да кажа следното. Аз по тази процедура разговори съм водил единствено в тази сграда, на нито едно друго място. Единствено с членовете на Прокурорската колегия и с г-н Гешев, когато той дойде да бъде номиниран. Никой, никъде, по никакъв начин, с никакви средства, било то политик или някаква друга личност, каквато и да е, не съм разговарял и не ми е правил внушение, и по никакъв начин не ми е въздействал. Това е първото, което мога да кажа.

И второ. В тази процедура становищата на редица прокурори в страната бяха публично принизени. Беше им казано, че това са хора, които действат под диктат, под някакво внушение, без да бъде посочено откъде и от кого идва. Прокурорите не са втора ръка юристи или магистрати! Те се назначават по един и същи начин и имат същите отговорности като всички, описани в Закона за съдебната власт! И ние дължим уважение на техните становища и мнения, както дължим такива уважения, ако бъдат направени от съдии! Смятате ли, че някой от Прокурорската колегия би си позволил да каже, че становище на еди-кой си съд е било взето под натиск, без да изложи аргументи?! Това е риторичен въпрос. Благодаря Ви. Завърших.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви, г-н Дамянов, но ви моля, не го обръщайте на клетвено заседание, не сте длъжни да правите декларации в този смисъл. А и аз, като единствения представител на изпълнителната власт, не нося крем срещу изгаряне, за да ви предложа за това, че съм тук. Не съм се ръкувал с никой от вас, може да сте спокойни.

Г-жо Машева.

ДАНИЕЛА МАШЕВА: Да, вярно е, колеги, че не сме задължени да отговаряме, но аз също лично се чувствам задължена да отговоря на въпроса на г-жа Керелска, за да разсеем всякакви съмнения в публичното пространство и считам, че никой от Прокурорската колегия не трябва да замълчи и да премълчи отговора на този въпрос. Аз също, като г-н Дамянов, ще кажа - по отношение на мен никой не е оказвал политическо влияние. Никакви такива опити не е имало нито от страна на политици, нито от представители на политически партии, нито от представители на парламента, нито от представители на изпълнителната власт. Решението за моята мотивация да подкрепя предложението за номинация на г-н Гешев също съм взела тук в тази зала. Смятам, че съм взела едно информирано решение, след разговори с моите колеги в Прокурорската колегия, единствено и само в този кръг по отношение на предложението, след среща с г-н Гешев и, разбира се, много преди това, след среща с нашите професионални организации - Асоциация на прокурорите и Камара на следователите. Впоследствие, след като съм направила това предложение, разбира се, съм слушала мнението на колеги и прокурори в страната. Това е кръгът от лица, с които съм комуникирала по повод на тази номинация.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жо Дишева, Вие кои сгради посетихте?
/оживление и смях в залата/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Само че, аз поисках думата по друг повод. Все във връзка със същото говорене. А пък и не считам, че... Моля? /Д. Машева: Да довършим тази тема./ Просто г-н Министърът ми даде думата и аз това се опитвам да направя, но ако някой иска да говори преди мен, нека да го стори.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте.

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, взимам думата по повод изказването на г-жа Керелска, тъй като считам също, че не би трябвало

всеки член от Прокурорската колегия лично да дава обяснение в тази зала. Аз, по-скоро, бих предложил на г-жа Керелска, която не за пръв път прави такива изказвания, ако има конкретни факти и обстоятелства, за които тя знае, че даден член от Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет е в някаква зависимост, да ги посочи днес, тука сега е моментът, а ако няма, просто .../Г. Чолаков: Да замълчи../ ...оттук-нататък да не се правят подобни инсинуации.

/говорят всички/

ГЕРГАНА МУТАФОВА: И да допълня г-н Стоев. /Ат. Дишева - не се чува/ Това, което той каза, аз ще продължа неговото изречение. Много моля, да се изкажа, г-н Министърът ми даде думата. /Д. Кирилов към Ат. Дишева: Вие се отказахте. /Ат. Дишева: Нищо подобно. Не съм се отказала./ В контекста на въпроса, който е зададен. Всички, които са се подписали под кандидатурата на г-н Гешев от страна на Прокурорската колегия, дали са имали оказан политически натиск, както за издигане на тази кандидатура, така и за подкрепата ѝ чрез гласуването си „за“, аз ще задам също един такъв въпрос. Останалите, които са гласували против кандидатурата на г-н Гешев, имали ли са политически натиск да гласуват против? /С. Цацаров: Изключително логичен въпрос./ Много Ви се моля!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жа Дишева ще Ви отговори.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, няма да отговоря.../Г. Мутафова - не се чува/, а ще се възползвам от правото си на изказване, както преди малко. Няма да отговоря, защото не считам този въпрос за зададен към мен, но ще се възползвам от правото си на изказване, нещо което ми беше отнето преди малко. Аз ще върна говоренето към това, което каза г-жа Керелска. Разбрах, че целта е да се изкриви това, което каза. Аз ще си позволя, колкото и да ви е неприятно, да зачета два цитата, много кратки, от пълния стенографски протокол от заседанието на 24

октомври. Изказването е на г-н Цацаров. Първото изказване е горе-долу в средата на страница 198, първият цитат от изказването, който ще прочета: „...Аз бих задал въпроса по какво тази процедура се отличава от процедурата, по която бе избран председателят на Върховния касационен съд? По какво тази процедура се отличава от предните процедури? Разбира се, тук в никакъв случай не изключвам и тази, при която съм избран аз. Нямало е процедура или подобен случай, в който подобна написана реч да се е чела. ...” - И продължаваме насетне, 199 страница казва, 199 страница около средата, за двете сгради: „...Ще минат още два месеца, живот и здраве, и тъй като никой мандат не е вечен, от тази зала ще си изляза и аз, и тогава никой няма да знае какво точно се е случило тук вътре, и което е по-важно - в една друга сграда /не, в две други сгради/. Аз го знам. Няма да го кажа и ще ви кажа защо. Няма да го кажа...” - продължава обяснението, защото се уважава институцията. И, всъщност, това което попита и поне което аз чух от въпроса на г-жа Керелска беше за тези две други сгради. Изявлението беше на г-н Цацаров - не знам защо другите колеги се считат длъжни да отговорят по този въпрос. /Огнян Дамянов: Защото имаше въпрос./ Взето ли е предварително решението, има ли действително две такива сгради, или това, което чета по някакъв начин се счита за извадено от контекста? Ще кажа защо за мен това е важно? Нямах намерение да правя изказване и рефериране към тази част от изказването на г-н Цацаров, но ние, понеже вече сме в прегласуване на кандидатурата и според основанията, поради които президентът отказа първия път да подпише указ за назначаването на предложението от нас кандидат, той каза, че с проведената процедура се отнема от престижа и легитимността на бъдещия главен прокурор, затова ние сега, след като гласуваме втори път същата кандидатура, следва да гарантираме този престиж и легитимността на тази кандидатура. Тоест, по друг начин

казано, според мене ние, ако ще изразяваме вот в подкрепа на тази кандидатура, ще трябва да убедим обществото в качествата на този кандидат, в легитимността на процедурата и ще си позволя още един цитат, и завършвам, също от съображенията или мотивите, или както щете ги наречете, които изложи президентът: „...Затова изборът на главен прокурор засяга всеки български гражданин и изисква да бъдат разсеяни всякакви съмнения дали назначения на тази длъжност ще защитава обществения интерес, правата на гражданите и върховенството на закона.". Сега, когато гласуваме същата кандидатура, ние сме задължени да разсеем тези съмнения. Затова, ми се струва, че това говорене трябва да бъде завършено, вероятно аз или други, които са чели този текст, не са разбрали нещо. А, иначе, според мене, нямаше въпрос към някой от членовете на Съвета. /Гласове: Как да нямаше?/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жо Дишева, да уточним. Вие искате продължаващ разпит на главния прокурор. /Ат. Дишева: Нищо такова./ Точно това искате, при положение, че той отговори. Включително беше отговорил и преди това публично, и хората, които сме в темата и в процедурата, сме запознати с този отговор. Въпреки некоректността, допуснах г-жа Олга Керелска да политизира този въпрос, но аз се питам следното, повтаряйки го за трети път - каква е целта? Вие какво целите? Нима в конкретния случай не постигате цел? Не искате ли Вие да разрушите доверието в тази процедура и в този избор? Не работите ли целенасочено да се саботира този избор? Какво трябва да четем нещо, което ние го слушахме това в първо лице, защо трябва да го припомним наново, пак казвам, след като дебатът, въпреки недопустимостта му за изчерпателност? Защото, действително, аз внимавам и с Вас, и с г-жа Керелска, винаги Ви давам думата, с пъти повече отколкото на другите членове, просто за да не може една група

от политизирани хора да използват това в ущърб на авторитета на тази институция. Вие за кого работите? Кой Ви написа със същия шрифт като г-н Панов това което четете? И Ви моля, спрете с политическите дебати в една чисто правна, професионална процедура!

Прекъсване десет минути. /Гласове: Не, не, да продължаваме./ /Ат. Дишева: Аз имам лични обвинения. Имам право на отговор./ Продължаваме, продължаваме. Г-н Цацаров, процедура. Г-н Панов след това за лични обвинения. /С. Цацаров: Какви лични обвинения?; Л. Панов: Какви лични обвинения?; Ат. Дишева: Аз, аз имам и имам право на отговор./

СОТИР ЦАЦАРОВ: Зададен беше един въпрос от г-жа Мутафова. Ако 20 гласуват „за“ под политически натиск, защо си мислим, че трима или четирима гласуват свободно и без политически натиск? Но това е само въпрос.

Процедурното ми предложение. Най-разумното в изказването на г-жа Дишева беше изречението „да завършим“. Затова, аз Ви предлагам да завършим тази празноговорителница, която очевидно преследва други цели и друг сценарий, друг сценарий, и да пристъпим към гласуване, а сценарият е ясен - да се провали това заседание. /Ат. Дишева: Лични обвинения имам от Вас, г-н Министър. Лични обвинения!/
ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Въпроси съм поставил. Ако искате да ми отговорите на въпросите, заповядайте.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Въпроси съм поставил. Ако искате да ми отговорите на въпросите, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Точно така, ще Ви отговоря на въпросите. Ще Ви отговоря на въпросите. Благодаря. /Д. Кирилов: Първият въпрос - къде Ви ги написаха тези...?/ Точно на този въпрос се каня да отговоря. Цитатът, който четох е от разпечатана от интернет страница от сайта „Де Факто“, извинявам се на останалите сайтове, че цитирам този, но тази страница, много моля, от която чета изказването на президента, е от сайта „Де Факто“, където то е публикувано. За

яснота, преди около седмица съм ги го разпечатала и съм си подчертала текстовете тук. Останалият текст, от който четох бележки, е от моя почерк. Не знам какъв е почеркът, между другото, на г-н Панов, не съм го и виждала на ръкописен текст. /Л. Панов: Мога да Ви го покажа, ако искате./ Така че, тези обвинения просто са извадени от контекста на цялото говорене, освен това категорично заявявам, че не работя по нечии сценарии, оставам с убеждението и от двата цитата от предишния протокол, които прочетох, че някой друг работи по сценарий, но това говорене на принципа „крадецът вика - дръжте крадеца" е популярно и то работи, очевидно виждам, че и в момента.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жо Керелска, Вие не бяхте засегната по никакъв начин, има процедура, има искане по процедура по дневния ред. Не се отклонявайте. /Б. Магдалиничев: Имам предложение, ако позволите?/ Това предложение беше направено. /Б. Магдалиничев: Да продължим по дневния ред на заседанието./

Пристъпваме към гласуване. /шум в залата - говорят всички/
Лозан Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, вече веднъж казах. Това е избор за главен прокурор, а не е избор за председател на ВКС, на ВАС, или каквото и да било друго. Въпросът, който зададе г-жа Керелска е въз основа на изказване на член на Висшия съдебен съвет, който в качеството си на .../Д. Кирилов: Е, колко пъти ще го коментираме това изказване?/ ... главен прокурор говори пак завоалирано, с недомлъвки. Така че, ако има да казва, нека да казва нещо, а не да мълчи. И по-важното, което е, изборът е за главен прокурор и мисля, че ако иска да дебатираме тази тема в някое друго заседание на Висшия съдебен съвет, аз съм готов да го направя, нямам никакви притеснения за това. /С. Цацаров: Не, не си готов./ Само, молбата ми е, нали може, г-н Главният прокурор, все пак, да се държи по един достатъчно.../С.

Цацаров: Може, може./... уважителен начин към всички членове на Висшия съдебен съвет. В този смисъл, въвличането на темата за избора на „тримата големи“, беше направено в предходно заседание и съвсем логично, с оглед препратките към другия избор, включително и за неговия избор, е нормално хората да си зададат въпросите дали тук се взимат решенията или на някое друго място? Извинявайте, и с това ще приключа, но много ми е странно, че този, който е направил волеизявлението, той самият не говори, а всички други членове на Прокурорската колегия се втурнаха да обясняват, виждате ли, как те са толкова независими. /оживление шум в залата - говорят всички/ /Ог. Дамянов: А това е много прилично, г-н Панов, това е много уважително!; Г. Мутафова: Извинявайте, г-н Панов, аз зададох въпрос дали е имало политически натиск върху останалите..., но никой не ми отговори./

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Колеги, моля ви се, колегите от Венецианска комисия направиха един паралел, защото тук коментираме кой какво чете, не искам това заседание да става заседание по румънския модел на румънското ВСС. Няма да допусна това да се конфронтират двете колегии. Така че, апелирам членовете от Прокурорската колегия да се въздържат на провокации и да не отговарят.

Г-жа Керелска има възможността. Да, пак ще постави за четвърти път въпроса за сградите и аз тогава също ще поставя конкретни въпроси.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, просто исках да отговоря на изказването на г-н Стоев, извинявам се, че преди малко Ви обърках името, вълнението си казва думата. Той апелира към мене, ако знам определени факти, да ги кажа. Ако не, да престана с тези инсинуации, нали така? Фактите, които аз знам, са двете изказвания на г-н Цацаров и на г-н Магдалинчев. И точно във връзка с тях поставих този въпрос.

Нищо друго не знам и никакви други факти нито съм навеждала, нито мога да наведе. Действително, мисля, че най-точното беше г-н Цацаров и г-н Магдалинчев да разяснят нещата, с оглед техните предходни изказвания. Колегите взеха думата, тяхно право е, не възразявам.

Що се отнася до ироничната, според мене, забележка за безкрайната ми принципност, г-н Цацаров, аз ще кажа, че същите въпроси, не знам г-н Панов дали си ги спомня, но аз помня много добре, защото съм му ги задавала по време на неговото изслушване пред Пленума на Върховния касационен съд, където тогава те бяха конкуренти със съдия Панова и аз му поставих въпроса как е приел предложението да се кандидатира за председател на Върховния касационен съд; срещал ли се е някой с него; поставял ли му е някакви условия, приел ли е тези условия? Изобщо, нека даде отговор на тези въпроси в интерес на прозрачността на процедурата. /Г. Кузманов: Това не касае тази процедура./ Не, това не касае тази процедура. /Г. Кузманов: Тогава няма смисъл да говорим за това./ Това не касае тази процедура, но досега точно за тази процедура се касаеше. И понеже забележката беше отправена персонално към мене, аз взимам реплика от казаното от г-н Цацаров, за да докажа, че в случая.../Намесва се Д.Кирилов: Тогава г-н Панов убеди ли Ви с отговорите си? Как променихте становището си? /оживление в залата/ /Г. Кузманов: Нека да продължим по процедурата, по дневния ред./

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Колеги, има ли възражения да прекратим дебата? /Гласове: Няма.; Ат. Дишева: Освен, ако г-жа Мутафова не държи на отговора. Тя два пъти попита. Аз съм готова да отговоря./ Той е деконструктивен вече. Твърде се персонализира. Вие сте готова да отговорите на всички предизвикателства, г-жо Дишева, знаем това. Няма възражения. /Ат. Дишева: Отказва ли се, не знам какво знаете, отказва ли се г-жа Мутафова от въпроса си, защото ми се стори, че тя ...?; Й.

Стоев: Въпросът беше риторичен./ Колеги, имате възможност..., моля Ви, имате възможност след заседанието да влезете във всякакъв свободен разговор, свободни обяснения и интерпретации. Моля ви, да се придържаме към целта на това заседание, към дневния ред и към закона. /Намесват се последователно - Ат. Дишева: Ако г-жа Мутафова не се откаже от въпроса си, аз ще ѝ отговоря, но не с твърдението, че въпросът е риторичен.; Г. Мутафова: След като държите, отговорете.; Д. Марчева: Не, вижте, извинявайте, губим самоуважение. Този орган..., не трябва да се търпи това. Ако обичате, нека да се придържаме.../ То е видно, че губите самоуважение. /Намесва се Г. Кузманов: Моля, г-н Председател, нека да пристъпим към гласуване, както е по дневния ред./ Има ли възражения да пристъпим към гласуване по дневния ред? Няма. /Намесва се Ат. Дишева: Не ми давате думата?! Може ли да се запише изрично в протокола?/ Г-жа Дишева ще протестира, очевидно по протестни указания. Г-жо Дишева, специално имате думата за изявление в свободен порядък.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Министър, прави ми впечатление.../Д. Кирилов: Каквото решите, каквото решите./...и в миналото заседание, и в това, непрекъснато придружавате даването на думата на един или друг член, включително на мен, с разни реплики, които квалифицират човека, изказването, и изразяват Вашето отношение, включително това се отнася и за последното Ви изявление. На въпроса дали е оказван политически натиск върху мен, който беше два пъти зададен от г-жа Мутафова, след това тя не се отказа от него, а заяви, че бил риторичен, държа да дам отговор. Не, не е оказван никакъв натиск, нито съм получавала указания от когото и да било нито при предходни свои изказвания, участия в обсъждания на Висшия съдебен съвет, нито днес. Смятам се за достатъчно интелигентна, извинявайте, за достатъчно подготвена и освен това достатъчно

последователна, за да изразявам собствено мнение. И в заключение, аз не съм представител на политическа сила във Висшия съдебен съвет, а съм избрана от съдиите. Заради това изначално не съм имала и основание да провеждам политически срещи или други подобни за избора си.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Моля Ви, г-жо Имова, не влизайте в този дебат. Както виждате и аз не питам кой министър не ѝ е прекратил наемния договор. Не питам. /оживление в залата/ /Ат. Дишева: Я да я притоплим тази манджа./ Не, не, нищо няма да притоплям. /Ат. Дишева: Я, извадете я, извадете я./ Това после, отвън. /Ат. Дишева: Не, не, извадете я.; В. Имова: Няколко изречения само!?!/ Моля Ви, г-жо Имова! /В. Имова: Не ми давате думата?!/ Не, не Ви давам. И Вие, ако искате, по силата на протеста, запишете се в стенограмата. На г-жа Имова отказвам да дам думата. /В. Имова: Не може само едни и същи да говорят и то по един и същи начин, и да развиват личностни отношения по между си./ Процедура по гласуване. /В. Имова: Аз искам да се върне дебата в професионалната му част, само с няколко изречения./ Помислете пак дали желаете. /Намесва се Б. Магдалинов: Колега Имова, аз предлагам да продължим по дневния ред. За сетен път го казвам. Това няма отношения към точката в дневния ред.; В. Имова: Може ли само да кажа едно изречение!?!/ Едно изречение.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви, г-н Министър. Да не абдикираме от професионалния дебат, а той е - нека да спазваме правомощията на всеки един конституционно оправомощен субект, който взима своите решения, съгласно конституцията и законите на страната. Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет избра един от вариантите да предложи кандидат, а не варианта от два поне възможни, повече от един кандидат или един кандидат. Министърът на правосъдието избра един от вариантите - да не предложи кандидат, за

да даде на професионалната общност възможност да излъчи най-достойния по нейна преценка, и след преценка на Пленума, която да потвърди или да отхвърли тази възможност. Президентът на Република България упражни също един от възможните варианти за своите правомощия, а той беше да не подпише предложението за назначаване на прокурора Гешев в първото гласуване. Тоест, харесва ли ни или не ни харесва едно или друго решение на конституционно упражнените органи с публична власт, ние следва да се съобразим с тях. Ето защо, Съдийската колегия в рамките на Пленума, изслушал на 24 октомври в 10-часово непрекъснато задаване на въпроси и получаване на отговори от кандидата Гешев, се убеди в законосъобразното обосновано предложение на прокурорската общност, подкрепена от цялата професионална общност /следователската и прокурорската/, която подкрепи тази кандидатура. Ние се убедихме в качествата на кандидата и по време на изслушването, което означава, че нашата мотивация да го подкрепим, да подкрепим становището на Прокурорската колегия, както и нашата мотивация да подкрепим тази кандидатура, се дължи на убедеността, която създаде кандидатът в нас, че той притежава всички професионални качества, които са предвидени в закона - чл. 170, ал. 4 и 5 от Закона за съдебната власт. На някои не им харесва това, но ние сме длъжни да се съобразим с решенията на оправомощените органи, тогава когато те прилагат закона. Това е.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жо Имова, и Вие злоупотребихте с правото на дума. Изказването Ви беше насочено към публиката и въобще не беше ново за тази процедура. Благодаря, все пак. /В. Имова: И аз Ви благодаря./ Режим на гласуване. /Гласове: Какво гласуваме? Кой вариант?/ /оживление и шум в залата/ /Намесва се Г. Чолаков: То има два варианта - вариант 1 и вариант 2./ Подлагам на повторно гласуване кандидатурата на Иван Стоименов Гешев за главен прокурор

на Република България. /Б. Магдалинчев: Защо два варианта? „За" и „против".; Г. Чолаков: Един е вариантът - „за" и „против"./ Какви варианти, пак? /Г. Чолаков: Излязоха два варианта тука./ Ако в системата е останало гласуването, да дадем възможност на колегите да коригират гласуването еднозначно в един вариант. /шум в залата - говорят всички/ /Намесва се Л. Панов: Може ли?/ В процедура на гласуване сме, г-н Панов. /Л. Панов: Чакайте малко. По процедурата, може ли?/ Не може. И към Вас ще приложи стандарта като г-жа Дишева. В процедура на гласуване, няма изказвания по процедура. /Намесва се Л. Панов: Всеки един трябва да мотивира своя вот и е съвсем нормално да направи своето изказване. Който иска да го направи, който иска да не го направи. Но, който гласува „против" или който гласува „за", има право да изкаже своите съображения, г-н Министър. Това е съвсем нормално. И това ли няма да се гласува? И това ли няма да направим, дори?/ Направете го след гласуването. /Л. Панов: Предложението Ви е да гласуваме и едва след това да излагаме своите аргументи, така ли? Това ли Ви е предложението?/ Да. Вие какво правите през последните четири часа и предходните десет часа?

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, преди да гласуваме, смятам, че всеки един от нас има право да изложи своите аргументи дали ще гласува „за" или ще гласува „против". Това, че сме изложили аргументи в предходно заседание, не означава, че сега сме лишени от това право да го направим тук. Освен това, колеги, които не са участвали в гласуването преди, също могат да изразят своята позиция сега и това е съвсем нормално. Ако смятате, че без дебат трябва да пристъпим към гласуване, добре, нека да го направим. Ако смятате, че трябва да изразяваме своята позиция след гласуването, нека така да бъде. Но според мене е нормално да има дебат.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: По процедура. Гласуване по процедура. Да имаме ли предварителни разисквания по... /Гласове: Който желае./ Въпросът е процедурен. Въпросът е процедурен. Има колеги, които трябва да заплътнят тайминга на протеста и ние не трябва да свършваме по-рано отколкото да изтече времето на протеста. / Намесват се Олга Керелска: Е, това не са ли внушения?; Ат. Дишева: За кой от протестите говорите, г-н Министър?/ Не са внушения, това е директно. /Ат. Дишева: Г-н Министър, за кой от протестите говорите? Два протеста текат навън. Вие за кой говорите?/ В който се припознаете, защото сте свободни хора. /Ат Дишева: Вие за кой говорите?/ За този, към който Вие сте причастна. /шум в залата - говорят всички/ Предлагам Ви гласуване по процедура. /Намесва се Г. Чолаков: Г-н Министър, Може ли?/ Да, по процедура, може.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми г-н Министър, уважаеми колеги, аз смятам, че всеки, който има желание следва да се изкаже по това, преди да проведем гласуването. Но умолявам колегите, нека да говорим само по същество, приключихме с всички предварителни неща, според мене.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Може ли само с едно изречение, да допълня казаното от г-н Чолаков.

Г-н Чолаков, моето предложение е следното - понеже ние предходния път разисквахме повече от седем часа, мисля, че много хора се изказаха, включително и аз. Аз бих Ви помолила следното - ако не сте си променили становището оттогава, т.е. това, което са изложени като аргументи, нека днес в рамките на това обсъждане да бъде с оглед дадените мотиви само на президента, ако някой има нещо по тях да изкаже, но по отношение на останалите аргументи мисля, че вече сме ги чули, има ги напоително описани в пълния стенографски протокол и просто ще се превърнем в една излишна говорилня.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Аз приемам в частта изказванията да са строго конкретно фокусирани към тази фаза на процедурата. Не подкрепям обаче твърдението Ви, че трябва да се коментират указа отново, защото този коментар го направихме цели три часа.

Г-н Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Предлагам две неща. Първо - 10 минути почивка, второто - мисля, че предложението за възможност за изказвания на хората, които желаят да направят изказвания и да мотивират своя вот е основателно, това не може да бъде пренебрегнато. Казано по друг начин, преди да пристъпим към гласуване според мен следва да бъде дадена думата на всеки, който желае да се изкаже и по някакъв начин да мотивира вота си, защото това е право на всеки гласуващ и защото това е процедурата. С оглед на това ако колегите приемат - 10 минути почивка, след което изказвания и гласуване.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Не всеки, който желае изказвания, защото досега всеки, който желаше се изказваше. Моля, следващите изказвания да бъдат главно обосновка на вота, т.е. който иска да си обясни вота, да го обясни, който не желае да го обяснява, тъй като гласуването е явно, вотът му ще бъде трансферентен, ще се узнае от публиката.

10 минути прекъсване.

/След почивката/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Продължаваме с изказвания, аргументация на предстоящия вот. Имате думата. Ако няма желаещи?

Г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Да спазим традицията. Миналият път бях първи като единственият представител на Адвокатурата, може би сега пак да съм първи.

Структуралният анализ и модерен лингвистичен метод в литературната критика не се изучава в правните факултети. Това го казвам като забележка. Не съм нито говорител, нито съветник на президента и ако някои се изживяват като такива ще сбъркат, защото са тук в друго качество. Ще спра дотук. Ще дам някои съображения, както се казва. Чух упреци, че министърът на правосъдието не бил номинирал друг кандидат за главен прокурор и не знам защо се реши, че като член на Съвета може би трябва да се чувствам отговорен за тази работа. Напротив - останах доволен, че министъра не номинира кандидат, защото не му е работа да кадрува и да се бърка в съдебната система, пък и между възможност и задължително условие в една процедура има разлика и който не я разбира не му е мястото тук. Видях и гледах подкрепата за кандидата от МВР, БОП и ДАНС. Ненужно пресилена и не на място, но не знам защо се реши, че тези становища са ми повлияли при вземането на решението тогава. Категорично казвам - не. Повлияха ми мненията на проф. Герджиков, на проф. Никола Филчев, на академик Георги Марков, повлияха ми становищата на Атестационната и Етичните комисии на Прокурорска колегия. Повлия ми 10-часовото изслушване и отговорите на неудобните въпроси, повлия ми това, че се отговаряше не по начин, по който вие всички очаквахте, повлия ми мъжкото поведение и борбеност, а не мрънкане, популизъм и търсене на синергия с аудиторията или не знам с кого. Разбира се, че не е нормално в един избор да има само един състезател, макар че обратни примери има много, защото и сега постоянно избираме измежду само един кандидат за административен ръководител и в Прокуратурата, и в съда. Накрая ще се докараме дотам, че няма да има и нито един кандидат, но в края

на краищата като не ви харесва процедурата, ЗСВ и Конституцията, променете ги, защото Висшият съдебен съвет законодателна инициатива няма и няма да се чувствам некомфортно само защото следвам закона. Когато някои политици се заиграят със съдебната система и я използват за собствени политически и откровенно користни цели винаги става така, ефектът е обратен, проблемите стават все повече и все по-големи, и което е най-важното не се решават, разделението и конфликтите се увеличават и тогава става много удобно за тях. Затова и нямам никакво намерение да променям отпреди седмици мнението си, защото оттогава нищо ново не чух и нищо ново не видях. Старите хора казват: кой каквото си е надробил, да си го сърба! Напротив, тогава казах, че много мислех на кого да се доверя или да не се доверя при избора си и вече знам едно със сигурност - няма вариант политиците да посочват кой ще е главен прокурор. Направиха го единодушно прокурорите, защото така е редно и е по закон, защото те ще работят с него, а не политиците или тези, които са се превърнали в техни слуги. Благодаря.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря на г-н Новански.

Други изказвания?

Г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз ще гласувам както съм гласувала при първото обсъждане на кандидатурата на г-н Иван Гешев. Поддържам напълно съображенията, които изложих тогава, най-основно те бяха до нарушения в процедурата, няма да ги повтарям, те са свързани с начина, по който беше издигната кандидатурата, с практически лишаването от възможност за издигане на втора кандидатура от страна на членовете на Прокурорската колегия, с неиздигането на кандидатура от страна на министъра на правосъдието, с което считам, че беше изразена мълчалива подкрепа на

кандидатурата на г-н Иван Гешев, с мнозинството подкрепи, становища и изразяване на мнения, които по мое виждане бяха дирижирани. Правя това изявление с оглед идентичното съдържание или лаконичния текст на значителна част от тях, с подаването от лица, които нямат право да изразяват меродавно такова становище както по силата на съответната разпоредба от ЗСВ, така и по силата на действащите Правила за избор на главен прокурор и на председатели на двете върховни съдилища.

Считам на следващо място, че с концепцията, която е развита от г-н Иван Гешев, отговорите на писмените въпроси, които той даде, отговорите на поставени в рамките на заседанието по време на изслушването, включително и по начина, по който репликираше и отговаряше на част от зададените въпроси, нежеланието му да отговори на въпроси, които считаше за неудобни, считам, че той не притежава в необходимата степен професионални и нравствени качества, каквито се изискват по закона за заемане на длъжността „главен прокурор“. И тук изключително съществено значение считам обстоятелството, че кандидатът за главен прокурор не познава, по мое виждане, поради което и не зачита основни конституционни принципи като разделението на властите, правата на гражданите, в частност на недискриминация, правото на свободно изразяване, на сдружаване, правото на адвокатска защита, не зачита презумпцията за невиновност. Само тези обстоятелства са достатъчни, за да ме мотивират да гласувам против неговата кандидатура. По време на изслушването, особено по време на отговорите, които даваше на зададени му въпроси от част от членовете на Пленума на ВСС, г-н Гешев показва невъзможност за толерантно отношение към колеги и то на фаза, в която неговата кандидатура за главен прокурор все още е на обсъждане в тази зала и пред тези членове, изрази явно неуважение, пренебрежение и си позволи обидно отношение към част от членовете на Пленума на ВСС.

В заключение нещо, което не мога да премълча - само преди броени минути в коридора пред тази зала в присъствието на г-н Цацарови на г-н Чолаков, г-н Гешев ми заяви почти дословно следното: "Поздравявам Ви, г-жо Дишева, пред Вас стои прекрасна или блестяща, не запомних думата, политическа кариера, от Вас ще излезе прекрасен общински съветник". Попитах го - заплашвате ли ме, г-н Гешев - не, не, и се изсмя. Заявявам, че приемам това като откровена заплаха по отношение на моето бъдеще като член на ВСС и като съдия. Откровено реферираме историята на един друг съдия, който си е позволявал да изразява негативни становища. Добих между другото подобно заплашително отношение в г-н Гешев и по време на изказването му в частност начина, по който отговори на въпросите. Казвам това, за да подкрепя позицията си за липсата на професионални и на нравствени качества от кандидата.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Други изказвания?

Заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Уважаеми колеги, на предходното заседание, касаещо избора на главния прокурор на ВСС аз не взех отношение, като не се изказах нито „за“, нито „против“, но подкрепих издигнатата кандидатура. Не изразих личното си становище, не защото не подкрепям кандидатурата на г-н Гешев или се съмнявам в неговите качества, а защото изцяло споделям становището на колегите от ВСС, които подкрепиха тази кандидатура. Не изразих и становище и защото изцяло подкрепям вижданията и позициите на прокурорите и следователите, и служителите от цялата страна, които изцяло се припокриват с виждането ми за поста на един бъдещ главен прокурор. Не изразих становище и защото не чух смислени доводи от страна на членовете на ВСС, които не подкрепиха кандидатурата на г-н Гешев, като считам, че на всички тези доводи, съмнения и внушения кандидатът

отговори в продължилата почти повече от шест часа процедура за отговори на въпроси. Отговорите, които бяха дадени затвърдиха моето виждане, че това е кандидатът, за когото аз мога да гласувам положително, защото той отговаря на всичките законови и морални предпоставки да заеме този отговорен пост. За мен най-важното е, че след тази процедура се затвърди моето виждане, че г-н Гешев е изцяло отдаден на прокурорската професия, която за него се явява и мисия.

Искам да се спра все пак и на изявлението на президента на Република България и доводите, които той е изложил. От изявлението на президента във връзка с връщането на указа става ясно, че мотив за това е издигането само на една кандидатура. Тук следва да се посочи, че нито в ЗСВ, нито в Конституцията се посочва броя на кандидатурите, които могат да бъдат предлагани. Ще си позволя, г-н министър, както и Вие цитирахте конкретната разпоредба, така и аз да я цитирам, касае чл. 173, ал. 3, дословно: /чете/ „предложенията за кандидатури за главен прокурор могат да правят не по-малко от трима от членовете на съответната колегия на ВСС, както и министърът на правосъдието“. Никъде конкретно не се посочва конкретна бройка на кандидатите, които трябва да бъдат издигнати за този пост. Провеждането на избор за един кандидат не е новост в най-новата история на България. Борис Велчев беше избран за главен прокурор без да има други кандидати и в годините преди присъединяването на България към Европейския съюз. Не са състоятелни и твърденията, че г-н Гешев е подкрепен на практика от изпълнителната власт, която в лицето на министъра на правосъдието отказа да посочи втори кандидат. Тук трябва да се каже, че министърът има дискрипционно право да прецени дали да издигне или не друг кандидат. Намесата в това негово правомощие на практика би могло да се тълкува като индиректна намеса в независимостта на съдебната власт. Следва да отбележа, че не споделям становището на президента

за това, че г-н Гешев е получил цитирам: масирана служебна, институционална подкрепа, заради многото положителни становища, публикувани на сайта на ВСС при това в нарушение на закона, защото идват от държавни институции на изпълнителната власт - МВР, ДАНС, ГДБОП и други. Съобразно т. 4 от раздел 2 на Правилата за избор на председател на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и главен прокурор становища за кандидатите могат да дават техни колеги, както и органи и институции, с които е работил. Тези правила са приети през 2012 г. от предходен състав на ВСС и са прилагани при изборите на сега действащите председатели на ВКС, ВАС и на главния прокурор. Те са действащи и в момента при провеждането на настоящата процедура. В този ред на мисли е необходимо да се направи съпоставка с избора на г-н Чолаков за председател на Върховния административен съд, чието предложение също беше върнато от президента. От тази съпоставка могат да се почерпят аргументи за това, че днес ВСС трябва да действа по същия начин, като прегласува предложението на кандидата. Общественото доверие, както каза президентът, е много съществено и важно, но когато говорим за избор на главен прокурор то едва ли трябва да е единственото, което го обосновава този избор. Естеството на работата на Прокуратурата е такова, че е неизбежно да се формира обществено недоверие особено от лица с повдигнати обвинения и такива, които имат досег със закона.

В заключение искам да кажа, че не мога да споделя доводите на президентът, че от страна на ВСС, в частност Прокурорската колегия към ВСС е нарушена изборната процедура или че тя може да бъде поставена под съмнение с оглед изложената от него теза. Поради това, което аз изложих отново ще подкрепя кандидатурата на г-н Гешев за главен прокурор на Република България.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Стоев.

Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз също искам да обясня своя вот.

По изложените съображения в началото на дебата, свързани с проведената процедура и по-скоро липсата на алтернативност, в рамките на проведената процедура, която не произтича от това, че е издигнат само един кандидат, а и от начина, по който беше направена, и което пречатства въобще възможността за участието на друг такъв, и които мои съображения обосновах необходимостта от нова процедура, аз също ще гласувам против. Акцент на това обстоятелство беше поставен и в, продължавам да твърдя, мотивите за издаване на указа на президента, макар те да нямат качеството на мотиви в юридическия смисъл на думата, които дори да нямат обвързващ характер за нас, не могат да не бъдат съобразени именно в този етап на процедурата, при нашата преценка дали повторно да гласуваме за същият кандидат. Ето защо по тези причини аз ще гласувам против.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви, г-жо Пашкунова.

Г-н Севдалин Мавров, след това г-н Диков.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, да се върнем няколко месеца назад. Какво щеше да стане ако министърът на правосъдието беше подал кандидатура. Министърът на правосъдието все пак е член на един колективен орган на изпълнителната власт - Министерски съвет. Извинявайте, как щеше да се приеме тази кандидатура, това няма ли да е политическа кандидатура, той няма ли да вземе становище от своите колеги министри или може би познава настрани юристи, независимо прокурори, съдии и следователи, лично да ги познава, да познава техните качества, които отговарят на високите критерии, които вие сте си поставили като магистрати да отговаря един главен прокурор. Да, тази кандидатура няма начин да не се възприеме като политическа

кандидатура. Ние това ли искаме? Не знам кой е измислил това изменение в ЗСВ, но сякаш все още е разчитал да бъде министър, за да може да противопостави на едни издигнати кандидатури, както е в случая, една политическа кандидатура.

После - на тази маса има не само прокурори, има и съдии. Извинявайте, но каквото и да съм прочел по отношение на г-н Гешев, аз съм съдия и сам знам какво съм взел предвид, за да гласувам „за“ и какво не съм взел предвид, за да гласувам „против“. Никой не е формирал моето мнение по отношение на моя глас. Не съм говорил с политици, макар че познавам поради известни причини много политици, нито един от тях не е дошъл и не е говорил с мен. Благодаря.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Мавров.

Г-н Диков.

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Благодаря, г-н министър. Тъй като дебатът основно се „върти“ около факта, че има само една кандидатура, едва ли не се чуха гласове, че процедурата е извършена в нарушение на закона, аз само бих искал да се върна малко по-назад, не само това, което каза и г-н Стоев относно избора на проф. Борис Велчев за главен прокурор, просто ще припомня някои други факти. Проф. Лазар Груев, избран за председател на Върховния касационен съд, като кандидатурата му е издигната от 17 члена, а не както в настоящата, които са 11. 17 члена на ВСС, избран с 19 гласа „за“. Г-н Константин Пенчев, избран с 19 гласа „за“, с издигната кандидатура от 16 члена на ВСС. Георги Колев, 17 члена на ВСС издигнали кандидатурата му, избран е с 19 гласа „за“. Проф. Борис Велчев по същият начин, 17 члена на ВСС са издигнали кандидатурата, 19 са гласували „за“. В случая на виждам има ли някакво нарушение на процедурата и на закона.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Диков.

Г-жа Цветанова.

ПЛАМЕНА ЦВЕТАНОВА: Аз искам да продължа темата за подкрепата от страна на колегите и за това ме провокира г-жа Дишева, която преди малко каза, че тази подкрепа била дирижирана. И тъй като започнахме с цитати пак преди малко, аз ще цитирам нейното изявление от заседанието ни на 24 октомври когато тя казва така: /чете/ „Притеснително е също така изразяване на становища от прокуратури, от прокурори, които няма данни да са работили, в този смисъл да представляват колеги на кандидата“. Подобно изказване според мен е крайно, тъй като няма как да приемем, че следователите и прокурорите от страната не са наши колеги. В този ред на мисли подобно изказване направи и председателя на Върховния касационен съд г-н Лозан Панов, който постави тогава пак въпроса как така прокурори, следователи и служители, пак цитирам „са успели да се информират за професионализма на г-н Гешев и дали мотивацията да се изпращат становища в негова подкрепа не се крие в субординацията, която е основен организационен принцип в структурата на Прокуратурата. Подкрепата, казва г-н Панов, прилича на добре координирана времево и съдържателно пи-ар акция, а не на спонтанна инициатива в подкрепа на единствения кандидат“. Той дори спомена, че ако изброим населените места в структурата на Прокуратурата, които са подкрепили кандидата и местата, на които е работил г-н Гешев ще стане ясно, че магистратите, които са работили с него са много малко. Ние всъщност съмняваме ли се, че колегите прокурори, следователи и съдебни служители не познават заместник-главните прокурори на Република България. Г-н Панов тогава каза и нещо друго, всъщност той постави един въпрос, но не го постави на кандидата, а в хода на дебатите. Той попита: „какво остава ако се премахне пи-ар макияжа от публичния образ на г-н Гешев“. Според мен ако се премахне така наречения „пи-ар макияж“ от публичния образ на г-н Гешев остава неговата работа като

административен ръководител на Специализираната прокуратура. Това е онази прокуратура, за която всички ние знаем, че е едно неатрактивно работно място заради тежките дела, заради постоянните дежурства, заради дългите и продължителни командировки, дори ако щете заради заплахите за личната сигурност на колегите, които работят там. За пи-ар макиажа, така нареченият „пи-ар макиаж“ на г-н Гешев стои работата му като административен ръководител по организацията на колегите, които доскоро работеха в една сграда, която даже не осигуряваше минимални условия за нормална работа. В тази сграда аз за пръв път видях например кабинет без прозорци. За пи-ар макиажа с две думи според мен, така нареченият „пи-ар макиаж“ на г-н Гешев стои неговата административна дейност по организация работата на колегите по дела, които са едни от най-трудните за доказване, които винаги са във фокуса на общественото внимание, и които срещат такъв медиен, как да го кажа, отпор, че даже поставят на сериозно изпитание способностите на колегите. От друга страна според мен и според колегите от Прокурорската колегия, тъй като това сме го дебатирани, зад този така наречен „пи-ар макиаж“ стои едно изявление, една констатация от 2017 г. на Еврокомисията по Механизма за сътрудничество и проверка и тук ще цитирам от доклада, в която се казва, се говори по отношение работата на Специализираната прокуратура: за стабилен поток от дела за тежка организирана престъпност, водещи до присъди с лишаване от свобода на последна инстанция. И отново цитат: ако от 2012 г. насам техният брой е вариал между 20 и 70 годишно, то през 2017 г. тези присъди са били 261, говорим за влезли в сила присъди. Защо твърдя, че това стои зад така наречения „пи-ар макиаж“. Защото настъпилата промяна в отношението към работата на прокуратурата въобще и по показателите за корупция и организирана престъпност се дължат на работата на Специализираната прокуратура по онова време под

ръководството на г-н Гешев. И тук искам да поздравя колегите. С две думи за „пи-ар макижа“ според мен стои неговата способност да установи навреме проблемите, да си набележи цели и да ги постигне. На изслушването на 24 октомври кандидатът, предложения от нас кандидат за главен прокурор каза някои според мен много важни неща, обаче ние някак си не им обръщаме внимание сега. Той каза, че ще работи за утвърждаване за постиженията на Прокуратурата. Има ли нещо лошо в това? Той каза, че целта му е формиране на професионална общност от компетентни, мотивирани и отговорни магистрати, тъй като най-ценния ресурс на всяка система са хората. И тук не виждам нищо лошо. Каза, че е за преодоляване на наследените принципи за формиране на трудово възнаграждение еднакво за съответната длъжност на съответното ниво, без да се отчита обема и качеството на свършената работа. Каза, че ще работи за утвърждаване на специализацията и екипността, които са водещи принципи в много европейски държави и то от дълги години. Каза, че не иска 100 дни толеранс и каза, че ще влиза в съдебната зала, защото е отговорен към работата, която е вършил и към работата на колегите си. Затова аз гласувах тогава за него, ще гласувам и сега. И като заключение ще кажа и едно мое лично основание защо гласувам за него. Защото аз не искам да изберем главен прокурор, който ще хвърли в аплаузи прокурорите, а пък ще поддържа отчаянието в следователите. Аз съм била следовател, г-н Гешев е бил дълги години следовател, аз знам какви са проблемите в Следствието и знам, че той също ги познава в дълбочина. И не защото аз съм член на един ВСС, който има шанса да избира главен прокурор, който е и бивш следовател, но аз ще гласувам за него, защото вярвам, че той има ясна стратегия за това как дълги години нерешаваният проблем на Следствието може да бъде разрешен, така че повече да не

говорим за демотивация, за ненатовареност и дори за, да го кажа, нисък професионален капацитет на колегите. Това е от мен. Благодаря.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-жо Цветанова.

Г-н Панов, след това г-н Магдалинчев.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Аз няма да подкрепя кандидатурата на г-н Гешев. Първо - кандидатът беше поставен в ситуация да се състезава сам със себе си, като по този начин не спечели най-добрият от двамата, нито пък най-добрия от всичките. Въпреки изборът мисля, че и самият г-н Гешев надали е удовлетворен от случващото се, защото най-малкото беше личен от възможността да се състезава срещу опонент или опоненти.

На второ място - така наречената „организирана институционална подкрепа“, в рамките на Прокуратурата целеше да удави дебата и критиките за професионалните и етичните качества на кандидата. Нека да припомня само, че за предходния ВСС, член на ВСС г-н Камен Ситнилски беше отстранен от длъжност именно заради такава професионална подкрепа от своите колеги. Тогава ВСС реши, че използването на служебното положение на заместника на главния прокурор представлява, и злоупотребата с тази власт, представлява нарушаване на независимостта на институцията и накърняване престижа на професията. Сега обаче бланкетните форми за подкрепа са спонтанни и по новото мнение на ръководството на Прокуратурата повишават авторитета на съдебните институции.

На трето място - така тиражираните професионални успехи на кандидатът не се базират на обективни и ясни критерии.

На четвърто място - кандидатът в своите медийни изяви защитава спорни конституционно-правни твърдения, които съвсем нормално възмутиха професионалната общност в обществен план, разбира се в обществото. Той е човекът, който от следващите дни ще

следи за надзорът за законност в страната, но същевременно оглавявана от него акция наскоро попадна в Докладът на Държавния департамент на САЩ като емблематичен пример за нарушаване на човешкото достойнство при използването на ограничителни мерки.

На пето място - този кандидат показва ниска търпимост към критики, които се отправят към него. Дори възприемаше в изслушването въпросите, които се задават към него като атака, персонална атака, т.е. този нисък праг на търпимост като към него добавим и бъдещите огромни правомощия на тази институция, създават основателен риск за злоупотреба с права, предвид на характеровите особености на този кандидат. Това, което се е случило с г-жа Дишева в почивката преди малко го доказва, а липсата на реакция на г-н Цацаров и г-н Чолаков също е показателна. Затова, колеги, аз предлагам да гласувате по съвест, но няма как да не върна към дебютът на г-н Цацаров когато оглави Прокуратурата и неговите първи действия. Дебютът му всъщност се състоеше в назидателното демонстративно отстраняване на г-н Камен Ситнилски като член на ВСС, който вече не е между живите. В този смисъл предвид на прага на търпимост на г-н Гешев, както и предвид на това, че той има склонност за саморазправа със своите опоненти смятам, че е напълно основателно да си помислим, че колегите са се обезпокоили от това. Ето защо все пак ви приканвам, случаят с г-н Ситнилски разбира се не е единственият, г-н Кокинов можем да говорим също, и за много други можем да говорим също, та исках да кажа да не се срамувате от своят избор, моля ви, гласувайте по съвест. Благодаря ви.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Уважаеми колеги, аз миналият път подкрепих кандидатурата на г-н Гешев за главен прокурор, не намирам никакво основание оттогава досега да променя своята

позиция. Тогава казах - в негово лице видях човек, който е категоричен, решителен да се бори с престъпността, да налага закона и законността. И сега не намирам никакво основание да промяна позицията си в това отношение. Не споделям твърденията за нарушаване на процедурата, никакво нарушение, тя е такава и така се изпълни, както е разписана в закона, ЗСВ и правилата, които са приети от Пленума на ВСС. Никакво нарушение.

Уважаеми колеги, дали ако беше издигната една втора „сламенна“ кандидатура беше по-добра от тази кандидатура. Сама. Или и тогава щеше да говорим, ако беше издигната и друга кандидатура от министъра на правосъдието знам какви щяха да бъдат реакциите - щяха да бъдат изпълнителната власт се намесва грубо в съдебната власт, макар това да е предвидено по закон, макар това да е предвидено и в Конституцията. Само, че ние някак си когато ни устройва по един начин виждаме и тълкуваме законовите, конституционните разпоредби, а когато не ни устройва тръгваме в друг път и друга посока. Аз категорично казвам - процедурата е такава, каквато е разписана в закона. В законът няма ограничение колко човека, от колко членове на Прокурорската колегия да подкрепят този кандидат. Ако бяха само трима, каквото е минималното изискване по закона и не беше издигната друга, то другите колеги, защото не са намерили подходящия друг кандидат пак щяха да бъде „вой до небесата“. Сега, намери се един човек, показва качества като професионалист говоря, аз не го познавам в личния му живот и нямам право да коментирам тези неща и изведнъж го изкарахме най-черния, най-недостойния едва ли не. Не исках, няма да ставам адвокат на г-н Цацаров, но г-н Панов, да Ви припомня ли нещо на Вас, понеже споменахте, а не искам и да говоря по този случай, защото съм бил в състава по делото на г-н Ситнилски, Бог да го прости - при Вас, г-н Панов, трима заместници напуснаха, напуснаха, единият

категорично изложи позиция тук пред Съвета защо напуска, защото атмосферата е отровена. И г-жа Панова, и г-жа Райковска, и г-н Влахов бяха Вашите заместници откакто Вие сте председател на Върховния касационен съд, екипът е тотално различен, а Вие ги предложихте тези хора тогава. Благодаря.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря.

Г-жа Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н министър. Аз ще отговоря на предизвикателството само по отношение на някои реплики, на някои термини, които трябва да се изяснят тук сред нас, защото те бяха повод и за съображенията по целесъобразност, които изложи президента и уважението към неговата институция, и към неговото намерение да мотивира или да изложи съображения относно неподписването на указа изисква и аз да кажа няколко думи. За единият кандидат вече се каза достатъчно много и подкрепям становищата на всички колеги, които изразиха своите съображения, че номинирането на един кандидат само от оправомощения субект - Прокурорската колегия е законосъобразно, защото такава възможност е предвидена в закона. Неноминирането на кандидат също е законосъобразно от страна на г-н министъра на правосъдието, защото такава възможност е предвидена в закона. Ние трябва да се съобразим със законосъобразното поведение на правни субекти, както вече казах.

Относно състезателността. Г-н Панов каза, че единственият кандидат за главен прокурор г-н Гешев е поставен в ситуация да се състезава сам със себе си. Да, но това, г-н Панов, не е спортно състезание. Това, г-н Панов, не е конкурс за красота. Това, г-н Панов, е състезание с критериите на закона, а критериите на закона по отношение на кандидатите за тази висока длъжност са посочени в него - чл. 70, ал. 4 и ал. 5. Е, отговаря ли кандидатът на тези критерии, всички

се убедихме в това. Убедихме се не само от институционалната подкрепа, която г-н Гешев получи от всички прокурори и следователи, от подкрепата, която получи и от органите на разследването, които така или иначе те участват в досъдебното производство и те са работили с г-н Гешев, с редица неправителствени и организации на магистрати, които изразиха своята подкрепа. Убедиха ни и данните, които ние лично и непосредствено възприехме от поведението и представянето на г-н Гешев при изслушването на 24 октомври. Ето защо ми се струва, че не само, че трябва да подкрепим тази кандидатура, като се убедим в обективните факти, които я подкрепят, а именно тук не се каза нещо, което аз си направих да видя в кадровото дело на г-н Гешев, във всички материали, които са предоставени пред нас за неговите качества, а тези обективни данни, за които г-н Панов каза, че не съществуват за неговите високи професионални качества са отразени в следното - професионалните постижения на кандидата са забелязани от Европол, откъдето той е получил благодарност за извършена служебна дейност във връзка с действия по разбиване на печатане на фалшива валута. Служебна благодарност за високи професионални постижения г-н Гешев е получил на три пъти от професионалната гилдия, всъщност от Прокурорската колегия по реда на ЗСВ. Г-н Гешев е получил и два пъти награда от фондация „Фалконе“ за високи постижения в борбата срещу организираната престъпност и корупцията в България. Тези високи постижения са забелязали и от посланика на Федерална Република Германия през 2018 г. когато той признава професионалните успехи във връзка с разкриване също на една организирана престъпна дейност, която се развива на територията на няколко държави в Европейския съюз. Всичко това са обективни факти, колеги. Наред с цялата тази процедура, която продължи изключително дълго и изключително професионално се отнесе всеки от нас да се говори, че има

непрозрачност в процедурата, че има някакво задкулисие или някакво влияние на някакви други субекти е обидно за нашата професионална чест и достойнство, защото тук всички сме с толкова дълъг стаж и опит в правото, че сме изградили такава преградна стена от всякакви зависимости, единствено зависимостите са ни по отношение на Конституцията и законите на страната, зависимостите са ни да следваме обществения интерес в борбата за утвърждаване на правовата държава.

И само още едно нещо ще кажа - Висшият съдебен съвет не е длъжен да обслужва настроения, усещания и разни други схващания в отделни групи в обществото. Органът Висш съдебен съвет в лицето на Пленума взема своите решения, съобразно законовите критерии и предписаните законови правила, обществените настроения не са сред тях, но все пак кои обществени настроения се имат предвид, господа. Те не са еднозначни, различните части на обществото изразяват различни настроения. Според едни от тях главният прокурор трябва да е слаб, според други да е удобен, според трети може би трябва да е коруптиран и поддатлив на манипулации, но според друга, и слаба Богу поддавяващата група от българските граждани и българското общество, и професионалната общност е, че главният прокурор трябва да е силен, безкомпромисен, подготвен, можещ да отстоява и защитава правата на гражданите. Така или иначе ВСС не е длъжен да отговаря на съмнения и усещания, а да приложи закона и строго следва да спазва неговите предписания, защото само по този начин ще убеди всички в доверие в институцията главен прокурор.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте!

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Уважаеми колеги, знаете, че рядко вземам думата, но този път бих искал да споделя с вас нещо, което датира от две години и половина. Аз съм избран член на този ВСС от

прокурорската квота и по-точно професионалната. Участвах в една кампания, която освен аз тук има и още четирима представители на Прокурорската колегия. Навсякъде в проведените срещи в районни прокуратури, окръжни прокуратури се поставяше един и същи въпрос - не е ли време за главен прокурор да бъде избран прокурор от кариерата. И това нещо като избран член поех такова задължение пред колегите и не случайно на подкрепата, която е от професионалната общност изразена за г-н Гешев. При изборът и спирайки се на кандидатите действително ние подбихме най-достоините, които имат лидерски качества, които имат нравствени качества и мога да кажа, че съм работил с г-н Гешев, както тук се поставя въпроса, че малко хора са работили по стечение на обстоятелствата и знам неговите професионални и нравствени качества. Затова напълно подкрепям и ще гласувам да стане главен прокурор, защото считам, че със своя вот изразявам вота на още 1/3 от прокурорите, даже и повече от 1/3 с оглед гласовете, които съм събрал на професионалната общност. Крайно време е да се сложи начало на хора, които познават в детайли проблемите в Прокуратурата, не да прозвучи, г-н Цацаров е един прекрасен административен ръководител и главен прокурор, хора, които да продължат реформата, която е започнала в Прокуратурата и да я проведат докрай, хора, които да са безкомпромисни, с отстояване на принципите си, които да имат ясни виждания за бъдещето на Прокуратурата. Благодаря ви.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Найденов.

Други изказвания?

Колегата Дамянов беше преди г-жа Керелска. Г-н Дамянов дава преднина,

Г-жо Керелска, ако желаете, заповядайте! Почти едновременно заявихте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз ще бъда кратка, колеги, още повече, че не съм си написала предварително словото, което да произнеса в края на този дебат.

Гледам, че това е един момент, който особено вълнува аудиторията, не мисля, че това е най-същественото, но много пъти се отбеляза, поради което и аз реших за необходимо да обърна внимание на това, че няма предварителна подготовка по отношение на това, което ще кажа след малко.

Аз няма да подкрепя тази кандидатура, така както не я подкрепих и при първото гласуване, като съображенията ми са същите, каквито бяха при първото гласуване или както каза г-н Новански, нищо ново не чух и нищо ново не видях, а при липса на нови обстоятелства би трябвало мотивацията ми да бъде същата.

Моите основни забележки към номинираната кандидатура за нов главен прокурор през следващите седем години бяха в две посоки. Първата посока касаеше начина на издигане на тази кандидатура. Вторите ми основни аргументи бяха във връзка със съмнението в обществото относно неговата обективност и безпристрастност в бъдещата му дейност като главен прокурор. Тук колегата Имова преди малко каза, че ВСС не е длъжен да се съобразява нито със съмнения, нито с усещания и т.н., други емоционални състояния, но според мен нещата стоят точно обратното - напротив, ние сме длъжни да се съобразяваме и да държим сметка за съмненията в обществото и в интерес на истината точно това е уловено и от президента на Република България и аз съм особено удовлетворена, че всъщност неговите забележки по отношение на номинацията, процедурата и избор на главен прокурор до голяма степен се припокриват, нека да не прозвучи нескромно, с изразеното от мен становище при предишното гласуване. Тук се опитах да внеса известна яснота по отношение на начина на

издигане на кандидатурата. Поставих съвсем конкретни въпроси и категорично се противопоставям това да се свързва или да се квалифицира като някакво политическо говорене, камо ли някакви инсинуации. Казах ясно, въз основа на какво задавам този въпрос, но така или иначе аз отговор от авторите на двете реплики не получих, предполагам, че и вие не сте чули. Начинът на издигане на кандидатурата, уважаеми колеги, не касае единствено нейния финален етап, така да се каже, т.е. тъй нареченото „състезание с един кон“, както се пише в медиите, не знам тук дали се употреби като израз, не знам дали това е най-подходящото с оглед дискусията, която водим. Първо не се изясни въпросът дали има политическо влияние при номинирането на тази кандидатура. Второ - за мен остана сериозно неудовлетворение по отношение на това, че в цялата процедура по номиниране и обсъждане на кандидатурата не се чу нито едно друго име. Извинявайте, колеги, всичките ми уважения към вас, предполагам, че с дейността си като член на този ВСС не може да отправите забележка в смисъл на неуважение към колегите от Прокурорската колегия, с колегата Огнян Дамянов работим заедно в комисии, по проекти и т.н. Не само с него, и с други колеги, с Вас също така, но не това е важното тук, защото в един момент се чуха някакви реплики, сочещи на някаква обиденост - ама Вие защо така се държите с нас, ние не сме втора категория юристи, ние не желаем ВСС да бъде разделян, да се противопоставяме и т.н. Не става въпрос нито за едното, нито за второто, нито за третото. Става въпрос за съвсем конкретни неща. И на предишното изказване ви го казах, че лично моята представа за номинирането на нов главен прокурор и за протичане на тази процедура, включително и обсъждането трябваше да стане по съвсем друг начин, т.е. обсъждането и предложенията, и номинациите, дори да приемем, че те станали единствено от прокурорската общност трябваше

да започнат отдолу-нагоре. На предишното обсъждане колегата Кузманов си спомням, че в отговор на моето изказване каза, че вие сте се срещнали с прокурори, получили сте тяхното мнение и становище и т.н., но това са, как да ви кажа, много общи твърдения. Пак ви казвам - нищо конкретно не се чу. Нормално беше да се активизират колегите прокурори да излязат със свои предложения, да има предварителен дебат, едно предварително състезание и може би накрая нямаше да тегнат тези съмнения, които тегнат към настоящия момент по отношение на единствената кандидатура на г-н Гешев.

И другото искам да кажа - тук се чуха много реплики на защита на г-н министъра, че ако той бил издигнал паралелна кандидатура това би създавало съмнения за политическа намеса. Ами не, не, не става въпрос за политическа намеса. Става въпрос за една компетентност, една възможност, която е възложена по закон и може би беше по-редно политическата класа да номинира свой кандидат за главен прокурор, отколкото да остават съмнения за някакви задкулисни действия и намеси в номинацията и в избора на бъдещия главен прокурор.

И фактически и двата въпроса, те са иманентно свързани. Начинът на издигане на кандидатурата върви ръка за ръка с тези съмнения в обществото относно неговата обективност и безпристрастност в бъдещата му дейност като главен прокурор. Не случайно според мен г-н президента беше обърнал внимание точно на тези аспекти от процедурата, но така или иначе в днешната дискусия ние нищо не направихме в тази посока. С оглед на това, бих могла да говоря и повече, но всички сме уморени, та ще завърша - с оглед на това ще повторя моя вот, който беше отрицателен при първото гласуване.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Уважаеми колеги, и аз нямам като г-жа Керелска нищо написано, и аз няма да променя като нея своя вот, защото нищо от това, което чух днес тук, извинявайте, три седмици не може да го промени. Аз подкрепих г-н Гешев предния път, ще го подкрепя и днес.

Искам да се спра на неговите професионални и нравствени качества и по-скоро критиките, които бяха отправени към него. Една от най-тежките критики, ако мога да се изразя по този начин, беше, че той не уважава разделението на властите. Аз имам известни здравословни съмнения, че хората, които го критикуват (нямам предвид тези, които са тук на тази маса) също разбират точния смисъл на разделението на властите, но това е само мое вътрешно убеждение или съмнение. Когато се замислих за разделението на властите, прочетох няколко неща. Едно от тях е (ще го цитирам дословно) *„Значими промени в съдебната система могат да бъдат постигнати само от коалиция между трите власти“*. Тези думи са написани в концепцията на г-н Лозан Панов, когато той се е кандидатира за председател на Върховния касационен съд. Те са буквално цитат от неговата концепция. Господин Гешев не каза нищо по-различно. Напротив, той се изрази много по- (според мен) елегантно и каза, че трите неизбежно трябва да си взаимодействат в рамките на правомощията, дадени от Конституцията и закона. Аз съм напълно съгласен с него и нямам какво да добавя.

На второ място. Той беше упрекуван, че не зачита върховенството на закона, презумпцията за невинност и т.н. Само да кажа едно. Когато едно лице бъде привлечено като обвиняем или му бъде внесен обвинителен акт, прокурорът, който извършва тези действия трябва да е събрал достатъчно доказателства, че това лице е извършило това престъпление и той няма възможност да избира да го

направи или не. Тоест когато внасяш обвинителен акт в съда, но на база на доказателствата (Г-жо Дишева, нали ще мога да се изкажа? Благодаря Ви!) На база на доказателствата (А.Дишева: Защо ме цитирате, извинявайте?) Защото непрекъснато... (А.Дишева: Нищо подобно! Сам се прекъсвате.) На базата на доказателствата следва да внесе обвинителен акт и няма възможност да преценява да го направи или не. Това е върховенството на закона, а г-н Гешев каза, че той ще постъпи именно така, спазвайки закона и зачитайки правата на обвиняемия, и съответно подсъдимия. Аз не чух нещо, което да поставя под съмнение, че той нарушава тези принципи. Затова ще го подкрепя. Благодаря!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Дамянов! Доколкото цитатът беше на г-н Лозан Панов. Господин Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Нека да припомня, че разделението на властите изисква както възможност за сътрудничество между тях, така и взаимна регулация помежду им. Ако припомня, че 2015 г., когато защитих своята концепция пред Висшия съдебен съвет се говореше за промяна в Конституцията, а за да може да се промени Конституцията, е съвсем нормално да има взаимодействие между трите власти, което се опитва да се случи, но за съжаление не стана и поради тази причина в този момент се намираме в такава ситуация на разделението на властите в България.

Каза се и още нещо по отношение на твърдението във връзка с етичните качества. Мисля, че самото изслушване на г-н Гешев, а и последващото му интервю и признание от негова страна всъщност в най-голяма степен доказва, че фаворитът на г-н Цацаров за негов наследник има не по-малка склонност към реваншизъм и това е точно опасното (повтарям го още веднъж).

И най-накрая съвсем накратко. Анонсът към избора на предходен главен прокурор, мисля, че казахте името на г-н Борис Велчев, трудно е да сравним двата избора наистина, много е трудно, но във всички случаи първо, всеки, който е имал възможност и е искал да се запознае с публикациите на г-н Велчев, когато той е бил номиниран за главен прокурор, е имал тази възможност да го направи.

И още нещичко. Не съм чул при тогавашния избор София да осъмва блокирана с жандармерия, полиция, пропускателни режими и какво ли още не. Такова нещо не се е случвало в избор на предходен главен прокурор. Благодаря Ви!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Цацаров, заповядайте!

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, само няколко думи по отношение на начина, по който ще гласувам, макар че аз го обявих предварително и нямам каквито и да е основания да го променя. Няма да отговарям на направените лични нападки. Единственото, което ще кажа (имам предвид лични нападки от колегата Панов) и то е по принцип, че когато страхът и лицемерието овладеят една личност, отлепянето от долната мъртва точка е много трудно.

Оттук нататък аз ще подкрепя отново Иван Гешев. Причините да го подкрепя бяха казани преди малко от две изказвания - на колегата Дамянов, в крайна сметка аз се солидаризирам напълно с тях, но в тях той каза ясно, че прокурорите не са втора ръка хора, но другото по същия начин обосновах именно съотношението между издигането на кандидатурите и професионалната подкрепа. Второто беше на колегата Найденов, също говорейки по отношение на професионалната подкрепа. Но в крайна сметка изводите може би са два. Първият (аз го казах и първия път), той прозира и в изказванията на всички колеги от Прокурорската колегия, които са направени до момента, всъщност е, че (повтарям го) дошло е времето начело на прокуратурата да застане

прокурор. Аз лично считам, че този прокурор може да бъде Иван Гешев и ще гласувам за нещо. И вторият, по отношение на подкрепата, на дирижираната подкрепа, на подкрепата дали тя е отгоре надолу, дали е отдолу нагоре или в крайна сметка дали тази подкрепа, ако трябва да мерим съотношението между институционалната подкрепа и подкрепата на гражданското общество - никога не бива да поставяме двете на различни плоскости. Всеки обаче решава за себе си. Институционалната подкрепа и подкрепата на гражданското общество е също толкова важна. Под институционална подкрепа аз разбирам подкрепата не само на държавни институции, аз разбирам и професионалната подкрепа на колегите си. Ако аз лично трябва да избирам дали да бъда подкрепен от колегите си, както и от хората от Министерството на вътрешните работи и ДАНС, с които работя всеки ден или да бъда подкрепен от няколко нарекли себе си български комитета, финансирани с чужди средства, със сигурност ще избира да бъда подкрепен от колегите и от институциите, с които работя, защото смятам, че това е нормалната позиция. Това избра и г-н Гешев.

Що се отнася до цитирания доклад на Държавен департамент и наречената „акция“, с риск да Ви досадя ще повтора казаното от предното ми изказване. Кое е по-достойно – да започнеш едно досъдебно производство, да участваш в него, да поемеш цялата отговорност, разбира се, да извършиш и грешки (всички сме хора) и все пак да достигнеш до една осъдителна присъда на първа инстанция (не казвам, че тази присъда е окончателна, не казвам, че някой е виновен, ясна ни е на всички презумпцията за невинност) или да замълчиш удобно, когато бивш ръководител на младежката организация на Съюза на демократичните сили, бивш депутат и студент-първокурсник, едновременно води манифестация в подкрепа на подсъдимата „Х“ и председателя на Върховния касационен съд? По-достойното е първото.

Затова пак казвам - абстрахирам се личните нападки, абстрахирам се от всички внушения за политическо влияние. Тук няколко човека казаха следното (може би е народна думата, но е такава): „Угодия няма“. Ако министърът на правосъдието бе издигнал кандидатура, тази кандидатура щеше да бъде наречена кандидатура на изпълнителната власт. Тя щеше да бъде обвинена, че се е намесила в професионалния избор или може би обратното. Всичко е въпрос на това доколко за определени сили, които стоят зад част (казвам част, защото казах, че има и хора, които протестират със сърцето и ума си), всичко зависи от това доколко на тези политически сили, които стоят зад част от протестите навън една или друга кандидатура ще им бъде удобна. Тази кандидатура не им е удобна. Точно затова е тази истерия и точно затова, защото не им е удобна, което на практика означава, че човек като Гешев ще изпълни законовите си задължения и няма да се пречупи, аз ще го подкрепя.

А за заплахата, отправена към Вас, обвинихте ни, че с г-н Чолаков (него го нямаше) не сме предприели нищо, не защитавам Гешев по никакъв начин, но по същия начин реагирахте на моя призив да си говорим на „ти“ и отново заговорихте за заплахи, както заговорихте в определена медия 3 или 4 дни преди това заседание. Нека бъдем откровени докрай и не спекулираме с това. Благодаря!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Господин Панов е засегнат лично, г-жа Дишева за лично обяснение! Мен 6 или 7 пъти ме споменаха.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! По отношение на думата беше „лицемерие“, съжалявам, не припознавам себе си, така че нито го приемам за нещо лично, нито г-н Цацаров има нещо лично, но по отношение на използването на „ти“ така г-н Цацаров може да говори със своята съпруга, със своите приятели, но когато става дума за публично място, за публична дейност на орган на съдебната власт, мисля, че

уважителният тон е от значение. И накрая, понеже се призна грешка, която е направена (така и не разбрах от кого), грешките на прокуратурата, извинявайте, но излизат малко скъпо на България. Благодаря Ви!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първо, не съм искала обяснение от Вас и от г-н Чолаков. Споменах, че тези думи, които цитирах, г-н Гешев ги е казал във Ваше присъствие и надявам се да не отречете. Това беше преди по-малко половин час или час вече в почивката, която обявихте.

По отношение на заплахите. Да, така усещам. И определено мога да заявя, че ако оттук насетне бъдат предприети действия по отношение на моята професионална кариера тук или като съдия, по отношение на личната, на членовете на семейството ми цялост и неприкосновеност, дълбоко в това ще стои лицето, което ме заплашва. (оживление в залата)

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Госпожо Дишева, моля Ви да се въздържате! Първия път аз се въздържах, но засегнахте 6000 общински съветници. Това са избрани с пряк, с пропорционален избор, но са избраници на гласоподавателите в определена община. Аз съм бил 6 години общински съветник и 4 години областен управител и не се срамувам с това, напротив – гордея се, и не мога да приема, че това е някаква заплаха. Не знам съпругът Ви дали успя, дали успя в кандидатската листа на „Да, България“ да стане общински съветник, но не смятам, че това е позорно обстоятелство. Така че моля да не се ескалира, да не се внушава нещо в този ред! Аз в тези думи виждам шега, а в никакъв случай не виждам заплаха.

Господин Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: С риск да влезем в престрелка и казвам, че се изказвам за последен път, ще кажа следното. На две трети от

хората в тази зала аз говоря на „ти“. Две трети от хората в тази зала ми говорят на „ти“, но с огромна част от хората, които познавам и уважавам също разговарям на „ти“ до един момент (знаете го много добре кой е) след първоначален разговор на „Вие“ разговарях на „ти“ и с г-н Панов.

Единственото, за което вземам думата е да го кажа. Ако обичате, точно Вие не ми давайте съвети как да разговарям с колегите си и как да разговарям със съпругата си! Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първо, не съм обидила никакви общински съветници! Понеже аз преди да стана член на Висшия съдебен съвет бях съдия през целия си останал живот и през цялата си професионална кариера, в момента съм член на Висшия съдебен съвет и когато приключи този мандат, в редовния ми мандат и преди това аз имам право да се върна на работата си като съдия, заради това приех и продължавам да приемам изявлението на г-н Гешев, че от мен би станал прекрасен общински съветник, като заплаха за възможността ми да продължа да работя като член на Висшия съдебен съвет и като съдия. Нищо против не съм имала „против“ избора на общински съветници и т.н.

На следващо място, г-н Кирилов, не знам защо намесвате съпруга ми в този тукашен дебат. Аз не Ви питам изобщо дали имате съпруга и не знам нито какво тя прави и с какво се занимава. (Д.Кирилов без микрофон: Питайте ме за „Да, България“ и за политическия контекст.) Нищо подобно. Нищо подобно. Той не се е кандидатира никога за общински съветник и от 2 години и половина не е член на политическа партия „Да, България“. Бил е член в продължение на 4 месеца и половина. Не знам защо днес тук Вие споменавате неговото име (Д.Кирилов без микрофон: Прочетох, прочетох го.), неговото участие като член на политическа партия и това между другото, също приемам като заплаха за лична разправа, на каквато между другото, аз бях обект

преди по-малко от една година – нещо, което Вие също реферирахте малко по-рано в днешния дебат. Нещо, което не е правено, не си спомням освен със съпругата на г-н Панов този Висш съдебен съвет или публичното пространство да се е занимавало с нечий друг съпруг, съпруга, конкубин, конкубина или партньор. Обяснявам защо се чувствам заплашена.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Госпожо Дишева, за да не се чувствате заплашена, заседанията на общинските съвети също се излъчват задължително, имат видеоизлъчване, това беше голяма битка на времето, за да може населението в общината да се информира от дебата. Аз съм убеден в това, че с оглед обстоятелството в общинските съвети винаги има дежурен общински съветник, който се изказва повече от пет пъти, някои и много повече от пет пъти, загледайте заседанието на някой общински съвет и вижте общо взето как този колективен орган регулира дебата с оглед на особено (как да кажа) амбициозните оратори, които се изказват многократно. (Реплика на Л.Панов без микрофон:... с риска да бъде такъв оратор, ще помоля за думата.) Вие сте такъв, г-н Панов, и както виждате не си позволявам никакво ограничение. Заповядайте!

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Кирилов, воденето на днешното заседание, в което многократно се обърнахте към г-жа Дишева, показва наистина един различен стандарт като отношение към останалите членове на Висшия съдебен съвет. Демонстрирахте го, правили сте го и в предходни заседания на Висшия съдебен съвет. Държа да го отбележа и не го е забелязала само тя. Всеки може да говори на „ти“ с когото си поиска, но когато някой иска да говори с някого на „Вие“ в един орган, то мисля, че трябва да се съобразим с неговото желание. И отново казвам начинът, по който водихте това заседание мисля, че

наистина показва различния начин и подход към колегите във Висшия съдебен съвет. Благодаря Ви!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Ще оставя без коментар Вашите твърдения. Заповядайте!

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, след целия този диалог правя процедурно предложение за прекратяване на изказванията и преминаване към гласуване.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, има ли възражения срещу това процедурно предложение? Няма.

Процедура по гласуване.

Представям на Вашето внимание проект на решение в два варианта. Само един път ще гласувате, но да следваме ще Ви ги представя. Вариантите са били не в матрицата за гласуване, така както беше и при първото гласуване.

Пленумът на Висшия съдебен съвет реши:

Първи вариант: 1. След проведено явно електронно гласуване и при получения резултат: „за“ и „против“ (цитират се точните данни), на основание чл. 129, ал. 2 от Конституцията на Република България, чл. 30, ал. 2, т. 6 във връзка с чл. 173, ал. 13 от Закона за съдебната власт, повторно предлага на президента на Република България да издаде указ за назначаване на Иван Стоименов Гешев за главен прокурор на Република България.

2. Решението да се изпрати незабавно на президента на Република България.

Втори вариант: 1. След проведеното явно електронно гласуване и при получения резултат: (сочи се брой гласове „за“ (явно се има предвид хипотеза под 17 гласа) и „против“, на основание чл. 173, ал. 13 във връзка с чл. 173, ал. 11 от ЗСВ, не избира Иван Стоименов

Гешев – заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, за главен прокурор на Република България.

2. Открива, на основание чл. 173, ал. 1 във връзка с чл. 173, ал. 13 от Закона за съдебната власт, процедура за избор на главен прокурор на Република България.

Това са двата варианта на проект за решение, очертаващи двете възможни хипотези с оглед Вашата воля.

Предлагам Ви да гласувате еднократно „за“ кандидата Иван Гешев или „против“ кандидата Иван Гешев и съобразно резултата съответно да бъде приет първия или втория вариант от проекта за решение.

Режим на гласуване.

Гласували са общо 24 членове на Висшия съдебен съвет, „за“ 20, „против“ 4.

(след проведеното явно гласуване)

2. ОТНОСНО: Повторно гласуване за кандидата за главен прокурор на Република България

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

2.1. След проведеното явно електронно гласуване и при получения резултат: 20 гласа „за“ и 4 гласа „против“, на основание чл. 129, ал. 2 от Конституцията на Република България, чл. 30, ал. 2, т. 6 във връзка с чл. 173, ал. 13 от Закона за съдебната власт, **ПОВТОРНО ПРЕДЛАГА** на президента на Република България да издаде указ за назначаване на Иван Стоименов Гешев за главен прокурор на Република България.

2.2. Решението да се изпрати незабавно на президента на Република България.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: При това положение, уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, Пленумът на Висшия съдебен съвет реши:

1. След проведеното явно електронно гласуване и при получения резултат: 20 гласа „за“ и 4 гласа „против“, на основание чл. 129, ал. 2 от Конституцията на Република България, чл. 30, ал. 2, т. 6 във връзка с чл. 173, ал. 13 от Закона за съдебната власт, повторно предлага на президента на Република България да издаде указ за назначаване на Иван Стоименов Гешев за главен прокурор на Република България.

2. Решението да се изпрати незабавно на президента на Република България.

Моля да въведете г-н Гешев – кандидат, повторно предложен на президента на Републиката, за да го уведомим за резултата.

(Иван Гешев влиза в залата)

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Добър ден, заповядайте г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Уведомяваме Ви, че в резултат на проведеното гласуване Пленумът на Висшия съдебен съвет с 20 гласа „за“ и 4 гласа „против“ повторно предлага на президента на Република България той да издаде указ за назначаването Ви за главен прокурор на Република България, което решение следва незабавно да се изпрати на президента на Република България.

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря на Пленума на Висшия съдебен съвет и благодаря на професионалната общност, която ме е

подкрепила. Пред професионалната общност и Пленума мога да обещаая, че ще направя всичко възможно да оправдая тяхното доверие.

Благодаря им и за това, че не се поддадох на безпрецедентния политически натиск и проведоха един чисто професионален избор в рамките на закона и Конституцията на Република България.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Успех!

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря!

(Иван Гешев излиза от залата)

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Уважаеми колеги, поради изчерпване на дневния ред закривам заседанието.

(Закриване на заседанието – 14.49 ч.)

Стенографи:

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

(Изготвен на 25.11.2019 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДАНАИЛ КИРИЛОВ